

Tác giả : Lương Kim Nghĩa

Truyện
Cười

301

Truyện cười
Tiểu lâm

Nhà xuất bản thời đại

301 truyện tiểu lâm

MEMORANDUM

LƯƠNG KIM NGHĨA
(*Biên soạn*)

301

TRUYỆN THIẾU LÂM

NHÀ XUẤT BẢN THỜI ĐẠI

THE JOURNAL

OF THE

108

THE JOURNAL OF THE

THE JOURNAL OF THE

TUẦN ĐẦU TIÊN

Thấy chồng mua một đôi giày mới đã lâu mà vẫn thấy còn để nguyên trong hộp, nên vợ hỏi:

- Sao không thấy anh đi giày?

- Ngày mai có thể đi được rồi. Ông bán hàng có nói trước với anh là tuần đầu tiên giày sẽ đi hơi chật...

KỂ NỐT CÂU CHUYỆN

Lúc chồng đi làm, cậu con trai lên bốn nói với mẹ:

- Lúc mẹ đi vắng, bố đưa chị sen lên gác và...

Mẹ cậu ngăn lại, bảo:

- Để tối, lúc bố về, con hãy kể nốt.

Trong bữa ăn tối hôm đó, bà ta nói:

- Nào con, bây giờ con có thể kể nốt câu chuyện:

- Vâng, bố đưa chị sen lên gác và làm giống như mẹ làm với bác Bobby lúc bố đi câu cá ấy.

TIẾT KIỆM VÀ BUN XỈN

- Cha ơi, tiết kiệm và bun xỉn có gì khác nhau?

- Trời ơi!... Khi cha tự mình hạn chế chi tiêu thì mẹ bảo là cha “tiết kiệm”. Còn khi cha khuyên mẹ tần tiện chi tiêu thì mẹ bảo cha là... “bun xỉn”. Con hiểu chưa?

BÀI ĐƯỢC ĐĂNG

Tháng trước, vợ tôi quyết định tôi phải trở thành nhà văn. Muốn vậy, tôi phải có bài đăng báo. Nàng bắt tôi mỗi ngày phải dành vài tiếng để sáng tác.

Nhằm khuyến khích tài năng... sồn sồn, nàng ra điều kiện: có bài đăng báo mới được... chung chăn! Do vậy, tháng nay, tôi chịu cảnh “chăn đơn gối chiếc”.

Cho đến ngày hôm qua, tự nhiên nàng ôm gối qua giường của tôi. Tôi mừng rỡ hỏi:

- Bài được đăng rồi hả?

- Chưa... nhưng mà... lạnh!

50 VÀ 100

Chàng và nàng nghĩ ra cách tiết kiệm là mỗi lần “mi” nhau một cái thì chàng đưa tặng nàng một tờ giấy bạc năm chục và bỏ vào heo đất. Tới cuối năm, nàng đập lợn, chàng đứng bên cạnh tủm tỉm cười. Rồi bỗng nhiên chàng dần mặt ra khi thấy lẫn trong đồng giấy bạc năm chục lại có cả tờ một trăm. Chàng ngạc nhiên hỏi:

- Nè em, sao lại có cả giấy một trăm?
- Bộ anh tưởng ai cũng kẹo như anh sao?

THẤT HỨA

- Con đã hứa với cha rằng, hôm nay con sẽ học thuộc bài, vậy mà con vẫn bị điểm kém, tại sao lại như vậy?

- ...

- Con đã hứa rằng, nếu con không thuộc bài thì cha sẽ phạt con thật nặng?

- Vâng, nhưng con đã không giữ đúng lời hứa! Vậy cha cũng không nên giữ lời hứa với con nữa!

THẮC MẮC CỦA BÉ

Một hôm, bé bỗng hỏi mẹ:

- Mẹ ơi, ai sinh ra con? Có phải mẹ sinh ra con không?

Rồi chẳng đợi mẹ trả lời, bé tự nói:

- Đúng là mẹ rồi. Nếu bố sinh ra con thì con đã có râu! Cha chẳng có ích gì!

Và rồi, bé chợt nghĩ rằng em trai của bé cũng do mẹ sinh ra, bé lẩm bẩm một mình:

- Đến em trai cũng do mẹ sinh ra thì cần cha để làm gì nhỉ?!

KHÔNG CHỊU NỖI

Bác sĩ khuyên một bệnh nhân mất ngủ:

- Trước lúc đi ngủ, anh hãy đếm một mạch từ 1 tới 1000. Nếu không thấy ngủ

được thì mấy ngày sau lại tới tìm tôi.

Lần tới khám sau, người bệnh nói:

- Thưa bác sĩ, tôi kiên trì đếm tới 400 mà chịu không nổi, phải dậy uống một cốc cà-phê để tỉnh táo, mới đếm nổi đến 1000!

MẤT NGỦ

- Tôi ngủ rất ngon, còn chồng tôi mắc chứng mất ngủ, vậy nhờ bác sĩ...

- Được! Chỉ cho anh ấy uống thứ thuốc này, sẽ thấy công hiệu ngay!

Mấy hôm sau gặp lại vợ người bệnh, bác sĩ hỏi:

- Kết quả thế nào?

- Không ổn rồi bác sĩ ơi! Bây giờ anh ấy ngủ rất ngon lành, thành ra tôi... không ngủ được.

MỖI NGÀY 10 CÂY SỐ

- Tôi không toại nguyện trong cuộc sống tình dục, thưa bác sĩ! Tôi phải làm gì?

- Ông hãy chạy mỗi ngày 10 cây số và

sau một thời gian hãy báo lại cho tôi xem sao!

Một tuần sau, người bệnh gọi điện thoại cho bác sĩ:

- Kết quả ra sao rồi?

- Tốt lắm, thưa bác sĩ! Hiện tôi đã xa nhà 70 cây số!

CẢ HAI

Thấy bệnh nhân trả tiền ít quá, bác sĩ liền hỏi, giọng mỉa mai:

- Đây là anh trả cho tôi hay cho người hầu của tôi?

- Cho cả hai!

TÂM THẦN

Để kiểm tra bệnh tình của các bệnh nhân tâm thần, bác sĩ bảo họ ra bể bơi chơi, một bể bơi không có nước. Ông ra lệnh:

- Ai muốn tắm thì nhảy xuống mà tắm!

Tất cả các bệnh nhân thích chí nhảy

xuống, chỉ có một người cứ đứng yên. Bác sĩ nghĩ thầm: “Ông này đã hết bệnh rồi!”.

Bác sĩ hỏi:

- Tại sao anh không nhảy xuống tắm?
- Tôi không biết bơi!

BỆNH NHÂN VÀ BÁC SĨ

- Thưa bác sĩ, cách đây một năm, tôi đã đến nhờ ông khám bệnh hen suyễn. Ông có dặn tôi phải tránh chỗ ẩm ướt, ông còn nhớ không?

- Có, tôi vẫn nhớ!

- Vậy thì hôm nay tôi xin hỏi bác sĩ một điều: Bây giờ tôi đã có thể tắm được chưa?

THI TỐT NGHIỆP

Trong buổi thi tốt nghiệp y khoa, giáo sư hỏi một bác sĩ tương lai:

- Nếu muốn người bệnh tháo mồ hôi, anh sẽ làm gì?

- Tôi sẽ cho bệnh nhân dùng các thức nóng...

- Ví dụ?
 - Như trà nóng, thuốc...
 - Nếu các thứ đó không công hiệu?
 - Tôi sẽ dùng dầu xoa cho người...
 - Nếu vẫn chưa được?
 - Tôi sẽ dùng các dụng cụ thủy ngân.
 - Không công hiệu thì sao?
 - Tôi... tôi sẽ sử dụng chất kích thích...
- Tôi sẽ... - Thí sinh vừa trả lời, vừa lau mồ hôi nhỏ giọt.
- Nhưng nếu những phương thuốc ấy vẫn không đủ tác dụng?
 - Thì tôi sẽ đưa bệnh nhân đến thi vấn đáp với giáo sư!

CÂU TRẢ LỜI CỦA PHẠM NHÂN

Chánh án nghiêm giọng nói:

- Phạm nhân, tại sao anh lại liệng hai cái chai vào người nạn nhân?
- Vì cái thứ nhất không trúng, thừa quý tòa!

BẮT NGƯỜI NHÀ

Quan ngồi trên công đường, dậm chân tay vây quanh. Có người vãi một cái rắm.

Quan quát:

- Cái gì thế? Đem lại đây!

Lính hầu khúm núm:

- Dạ, bẩm! Bắt không được ạ!

Quan vẫn hặc:

- Sao lại ăn hại đến thế! Nhất định phải bắt kỳ được, đem giải lên đây!

Lính hầu lấy giấy, gói một cục phân đưa lên, thưa:

- Dạ, bẩm! Chính phạm chạy mất rồi! Xin bắt người nhà của hắn giải tới trình quan đây ạ!

ĐẤT QUÁ

Trước tòa, bị can than thở:

- Thưa quý tòa, tôi chỉ hôn ầu cô ấy có một cái mà tòa phạt tôi tới tám tháng tù giam thì đất quá!

Quan tòa nghiêm giọng:

- Trái lại là khác vì nếu rủi ro cô ấy vui lòng cho anh hôn thì chắc chắn sau này anh sẽ bị giam đến mãn đời!

CÔN ĐỒ

Một tên nợ ra tòa vì can tội đánh một nhà báo. Quan tòa hỏi:

- Tại sao anh đánh người ta?

- Thưa tòa, cách đây hai năm, con đã bị kết án vì tội ăn trộm 100 đồng, nhưng ông nhà báo này lại viết ở trên báo là 150 đồng...

- Rồi sao?

- Dạ, vợ con nó đọc báo, nó tưởng con giấu số tiền dư đem cho “mèo” rồi, nó làm tình làm tội con đủ điều.

CƯỚP TIỀN

Một người đàn bà đến quan tòa tố cáo bị một người đàn ông cưỡng hiếp. Quan cho gọi bị cáo đến thẩm vấn:

- Tại sao ông làm nhục người phụ nữ này?

Bị cáo không nói được gì, nên bị tòa bắt nộp 10 đồng tiền vàng bồi thường cho tiết hạnh bị xâm phạm.

Sau khi người đàn bà nộp tiền ra về, quan tòa liền bảo người đàn ông nộp chạy theo cướp lại số tiền. Nhanh như chớp, ông ta đuổi theo nhưng không tài nào giành lại được tiền. Còn người đàn bà thì quay trở lại gặp quan và tố cáo:

- Thưa tòa, hắn ta lại định lấy thịt đè người để cướp tiền của tôi nhưng tôi nhất định không để cho hắn đoạt mất.

Tòa mỉm cười, phán:

- Đến tiền mà anh ta cũng không thể cướp được thì làm sao cướp nổi tiết hạnh của bà? Vậy, chẳng phải bà đã nói dối đó sao? Hãy mau trả lại tiền cho ông ta và từ nay không được lường gạt người khác nữa, nghe không!?

MUA GÀ

- Ông làm ơn bán cho tôi con gà mái chưa bị đập.

Người bán hàng chọn một con xấu xí

nhất và chìa ra cho bà khách hàng khó tính.

- Tôi không thích con này!

- Nhưng chỉ có con này là bọn trống không chịu đập, thừa bà!

MUA TRỨNG

- Cho tôi mua 30 đồng trứng!

- Đây ạ.

- Sao, chỉ có hai quả thôi ư?

- Chứ sao nữa, giá mỗi quả 15 đồng!

- Hay thật đấy: Hai quả thì một quả to, một quả bé, thế mà giá cũng như nhau?

- Thôi được, thế thì: quả to giá 20 đồng, quả bé giá 10 đồng. Vị chi là phải trả 30 đồng!

- Thế mới phải chứ!

MUA QUẦN ÁO

Sau khi lựa được một bộ quần áo giá 30 nghìn, người thanh niên nói:

- Bớt đi ông chủ ơi, hơi mắc đó nghen!

- Thôi được, bán 25 nghìn làm quen!

- Hơi mắc...!

- Trời ơi, bán lỗ rồi mà còn không chịu!?

- Thôi, lấy 10 nghìn! 10 nghìn có mắc không hả?

- Hơi mắc...!

Chủ tiệm suýt nữa thì lên cơn động kinh:

- Thôi cho không đó, được chưa!? Và đừng bao giờ trở lại đây, nghe rõ chưa?

Người thanh niên vẫn đứng yên. Chủ tiệm toát mồ hôi:

- Sao? Không chịu nữa hả, cha nội?

- Chịu, nhưng... lấy hai bộ được không?

GIÁ MÀ CON GIỐNG CỦA TÔI

Có một chị nọ ra chợ mua được một con lợn giống. Chẳng may đi đường vô ý lợn giống sổ ra, bỏ chạy. Chị chàng đuổi mãi mà không bắt được. May thay có một anh đánh dấm ở gần đấy giơ tay bắt được. Hiềm một nỗi, anh ta chỉ tóm được con lợn có một tay, còn tay kia còn bận che

cái của quý của mình. Với một tay mà loay hoay mãi mà không sao trói con lợn lại được. Bí quá chị ta đề nghị:

- Bác để cho tôi che hộ cái của bác, còn bác dùng hai tay trói con giống giúp tôi. Và thế là chị hất tay của anh đánh dậm, rồi dùng tay mình đặt vào che giúp. Lạ thay, tay chị ta vừa đặt vào, thì cái của quý của anh chàng cứng vồng lên. Không một chút xấu hổ, chị nọ nhanh nhẩu nói:

- Ôi, giá mà con lợn giống của tôi lại nhanh lớn như con giống của bác thì sung sướng gì bằng...

HÂM LÊN CHÚ

Có một anh chàng gốc suốt đời bị vợ “áp chế”, tuy cũng là biết nhục đấy, nhưng vì yếu đuối và ngu xuẩn quá nên phải phục tùng vợ vậy.

Một hôm, có người bạn đến chơi, anh chàng năn nỉ với vợ:

- Này mẹ đi ạ, bữa nay tao có khách, vậy mày để cho tao “làm chồng” một bữa. Nghĩa là bao giờ có mặt khách ở nhà thì

mày cho phép tao “cự” mày hay là hò hét gì mặc ý tao. Không có, người ta sẽ bảo là nhà này đàn bà lấn át cả chồng, thì nhục cả. Tao yêu cầu để cho tao “oai vệ” một hôm nay thôi vậy.

Chị vợ thấy chồng quanh năm bị đè đầu, nghe nói thế cũng thương tình. Vả nhìn chồng một ngày để đẹp mặt “cả mình lẫn ta” thì liền ưng thuận. Người đàn bà tuy nanh ác đến đâu cũng vẫn muốn được tiếng là “hiền thê”.

Thế là hôm người bạn đến chơi, anh chồng tha hồ làm mưa làm gió trong nhà, chị vợ không hé răng nửa tiếng. Thôi thì tha hồ cho ông tướng “vẫy vùng” hạch sách. Ông khách thấy bạn có thế lực đối với vợ, lấy làm phục lắm. Bữa cơm dọn lên, ông khách đã thấy đủ món ngon lành sốt dẻo cả rồi, thế mà bạn mình vẫn cứ luôn mồm chê và gắt:

- Bát giả cây này hỏng! Mẹ nó làm mặn quá!

- Giời ạ, thịt gà gì mà lại chặt thế này!

- Cá rán sao lại có cả vẩy thế này, mẹ nó?

Chị vợ tuy tức ngầm trong bụng lắm,

nhưng vẫn cứ tươi cười như không và vẫn đối đáp với chồng rất nhẹ nhàng, lễ phép.

Nhưng anh chồng không mấy khi được tự do hống hách trong nhà, quên cả phận mình, lại làm quá, lại “lên mặt” quá, nhìn mâm cơm thấy không còn món gì để chê là sang nữa, anh ta bực quá. Đến lúc nhìn thấy bát nước mắm, anh chàng mừng như sấm vó được gây, vội thét lên:

- Này, mẹ nó! Sao nước mắm không hâm lên, hử!

Ông khách lăn ra cười ngất. Còn chị vợ chàng ngốc không thể chịu đựng thêm được nữa, liền túm cổ đực phu quân đánh cho một trận nên thân.

Từ đó, những anh chàng “râu quặp” lại lên mặt ta đây hống hách đều được người ta gọi là phường “nước mắm hâm”.

HẾT GẠO

Thầy kia có tánh dề. Thầy thấy mẹ học trò đẹp, ý muốn ve vãn, nói nó mời đến chơi, nó bèn về nói lại với cha mẹ. Hai vợ chồng bàn kế trị thầy.

Bữa nọ, đứa học trò thưa với thầy “Tía tôi đi khỏi, mời thầy tối nay qua chơi”.

Thầy mừng, tối lớn tôn qua, vừa ngồi uống nước, đã thấy người chồng kêu cửa. Thầy sợ quá, không biết chạy đâu. Người vợ nói với thầy:

- Thôi, nhà dưới tôi có sẵn lúa đang xay đó, thầy xuống giả đồ xay, chắc chồng tôi chỉ về một chút, rồi mình sẽ nói chuyện.

Thầy túng thế phải xuống xay lúa.

Người chồng vô hỏi: “Vậy chớ ai xay lúa đó?”

Vợ rằng: “Tôi mượn người xay lúa”.

Người chồng bảo vợ pha nước uống, uống nước rồi bảo vợ đi nấu cháo. Vợ đi nấu cháo, ăn uống xong xuôi rồi lại kéo vợ xuống giữa phản giỡn chơi hoài.

Thầy thấy gai con mắt quá nhưng phải rán mà xay, hết ba chục giạ lúa, rồi lui cửa sau, chuồn thẳng.

Cách nửa tháng, thằng nhỏ nói: “Thưa thầy, tía tôi đi khỏi mời thầy qua chơi”.

Thầy giận mà nói rằng:

- Thôi, tao biết rồi, bên nhà má mày lại hết gạo rồi chớ gì!

KHÔN ĂN CÁI, DẠI ĂN NƯỚC

Một chị đi chợ về, khi tới bên sông thì trời đã tối hẳn. Mùa đông lạnh nên chủ đồ nghỉ sớm, chị chàng loay hoay không biết tìm cách nào để sang sông được. Thật không may, lúc ấy xuất hiện một trang “quân tử” gí dao vào cổ đòi tiền và đòi cả chuyện “trăng hoa” nữa.

Thân gái, đêm vắng, biết trông cậy vào ai, chị đành hạ giọng van nài năn nỉ:

- Thưa ông lớn con đi chợ làm gì có tiền. Còn cái kia, con cũng rất muốn chiều ông nhưng giá ông tìm cách nào đó đưa con sang được bờ bên kia, rồi con chiều ông hay biết mấy.

Nghe mũi lòng, “quân tử” ra điều hảo hán:

- Được rồi, mày ngồi trên vai tao, tao kiệu mày sang. Nhớ là không được chạy đấy nhé.

Sang đến bờ bên kia, nước sông mùa đông lạnh, làm cái “cửa quý” bị ngâm dưới nước lâu, sun lại, “quân tử” nhìn chị

chàng chăm chặp mà bất lực.

- Sao ông lớn đứng vậy! Nếu ông lớn chê con, tha cho con thì con đi về. Nói đoạn, chị bỏ đi để mặc gã đứng ngây người nhìn theo.

Đi một quãng xa, bấy giờ mới hết sợ, chị chàng tụt váy ngồi xuống tiểu tiện, để hở cả bộ mông trắng tròn. Từ xa gã “quân tử” nhìn thấy bộ mông ấy bỗng trong lòng sóng dậy, co cẳng chạy theo gọi:

- Chờ tao với, được rồi! Chờ tao với!

Chạy lên đến nơi thì chị ta đã đi xa rồi chỉ còn để lại một vũng nước lênh láng. Bực quá, gã “quân tử” gí cái “của quý” của mình xuống vũng nước ấy, miệng lẩm bẩm:

- Khôn thì mày được ăn cái, đại phải ăn nước nghe chưa.

KIẾM RỂ LƯỜI

Một ông cụ có một cô con gái rất đẹp. Trong làng có bao nhiêu chàng ngấp nghé muốn hỏi nhưng chẳng ai lấy được. Ấy là vì ông cụ ra một điều kiện kén rể rất dễ

mà lại rất khó: Ai lười nhất thì ông sẽ gả con gái cho. Thành ra các chàng lười trong làng đều đến đi thi thố đủ các “ngón” lười ra, nhưng rốt cục chẳng anh nào chiếm kỷ lục về môn lười, thành ra cũng chẳng anh nào lấy nổi cô con gái nọ. Ông cụ rất phiền lòng, than cho con gái của mình phận mỏng không gặp được bậc “lười nhác”. Nhưng có một hôm, hai bố con đang ngồi ở thềm nhà thì thấy một chàng thanh niên quần áo xộc xệch đi giật lùi từ cổng vào. Thấy cái cung cách kỳ dị ấy, ông cụ phì cười và hỏi: “Ngoảnh mặt lại đây xem nào. Sao anh lại đi cái kiểu lạ lùng vậy”. Anh chàng thanh niên vẫn cứ quay lưng lại mà nói: “Để nếu cụ không đồng ý cho tôi lấy con gái cụ, thì tôi cứ thế này mà đi ra, khỏi phải mất công quay lại”.

Ông cụ thấy anh này quả thật là vô địch về lười bèn gả con cho anh ta.

MƯU CHỒNG MẸO VỢ

Có một đôi vợ chồng nghèo tần tiện lắm mới nuôi được một con gà. Người vợ tính, khi nào có khách sẽ giết thịt. Trong khi đó, anh chồng cứ nhăm nhe đòi ăn, chờ lâu quá mà chẳng có khách nào đến. Một buổi sáng, anh ta ra đứng ở ngã ba đường làng, thấy một ông già ăn mặc lịch sự từ xa đi tới. Anh chồng vội vã bước ra chào, và nói:

- Tôi mời ông lại nhà tôi xơi nước, rồi ăn thịt gà.

Ông già rất ngạc nhiên, chưa biết trả lời ra sao thì anh chồng đã đến nắm tay:

- Ông đừng ngại, cứ theo tôi sẽ được chén thịt gà.

Ông già không biết làm thế nào, đành phải bước theo. Vào đến nhà, anh chồng liền cất tiếng nói:

- Này bu nó ơi! Hôm nay nhà ta có khách.

Nói xong, anh ta bước ra phía sau, lấy con dao ra mài để làm thịt gà. Trong lúc

anh chồng đang mài dao sột soạt ở sân, thì người vợ liền đến bên ông khách nói:

- Ông ơi! Chồng của cháu tính nết không được bình thường, dở điên dở dại, anh ta đang lên cơn có lẽ mài dao tính giết ông đấy!

Ông già nghe xong, mặt tái nhợt, sợ hãi vội vàng ba chân bốn cẳng ù té chạy. Anh chồng mài dao xong, vội vào nhà thấy ông khách đã đi mất, liền hỏi vợ.

Chị vợ nói:

- Tôi cũng không biết tự nhiên ông ấy bỏ đi.

Anh chồng nghe xong hoảng quá, sợ mất ăn thịt gà, vội vàng chạy đuổi theo, gọi to:

- Này ông khách! Ông ở lại ăn thịt gà đã chứ!

Ông khách quay đầu lại, thấy chủ nhà cầm dao đuổi theo thì hốt hoảng co giò chạy thẳng.

MỘT CUỘC CHỬI THI TRÊN BỜ SÔNG NHỊ HÀ

Sau trận lột giấy lột áo quan Hàn, Tú Xuất cả phục Ba Giai là một tay “anh chị” siêu quần. Sau đó trở lại câu chuyện vào đảng và kết nghĩa anh em. Các đàn em đề nghị ai hơn tuổi làm anh, nhưng cả hai lại cùng tuổi, nên Tú Xuất đề nghị:

- Theo giới các anh hùng hảo hán thì phải lấy tài nghệ làm đầu, vậy giữa hai đứa chúng ta đây nên có một cuộc thi.

Ba Giai tán thành và nhường để phần Tú Xuất chọn đầu đề. Tú Xuất nói:

- Tôi có nghe đồn anh Ba có lúc đã cùng cô hàng ở ngoài chợ Đồng Xuân thi chửi, vậy giờ đây tôi với anh sẽ cùng thi chửi, nhưng không phải chửi nhau mà sáng mai này, chúng ta sẽ đi từ nhà đạo phố ra bờ sông Nhị Hà, từ giờ Mão đến đúng giờ Ngọ là chấm dứt, nếu ai chọc được thiên hạ chửi nhiều thì người ấy làm anh.

Ba Giai chấp thuận. Cả bọn đàn em cùng đồng tình tán thưởng.

Sáng mai vào đầu giờ Mão (khoảng 9 giờ) Ba Giai và Tú Xuất đi dạo phố, đem theo một tên đàn em, giao cho tên này một cuốn sổ và một cây bút để ghi chép số người chửi của mỗi bên.

Chuyến đi này, trong lúc Tú Xuất dụng ai chọc nấy. Ba Giai vẫn hiền lành không đả động người nào. Tú Xuất tưởng mình sẽ thắng cuộc. Không dè khi tới bờ sông Nhị Hà vừa gặp một chiếc tàu hàng nhỏ neo rời bến, Ba Giai liền vỗ tay la âm lên:

- Lay trời đất cho chiếc tàu kia đắm!

Tức thì, cả người dưới tàu lẫn người trên bờ muôn tiếng như một, đều chửi Ba Giai là thằng ăn nói quái gở và đại dột. Tên đàn em đi theo biên lấy biên để không làm sao hết được. Tú Xuất thấy vậy phủ phục lay Ba Giai:

- Thôi, tiểu đệ xin đầu hàng đại ca, số người chửi đại ca đến thế, thì dù đi suốt cả ngày hôm nay, tiểu đệ cũng không thể nào chiếm hơn được con số của đại ca đã chiếm.

Thế là Ba Giai thắng cuộc.

Từ đó hai người kết nghĩa anh em. Cả hai chẳng làm gì cả chỉ đi trêu chọc và

phá phách thiên hạ, rồi tự cho đó là những sự thích thú ở đời. Và Ba Giai vốn là tay “tài nghệ” hơn, nên ngoài Hà Nội lúc ấy mới có câu: “Thứ nhất Ba Giai thứ hai Tú Xuất”.

Câu này nói lên giá trị cao thấp giữa hai người cùng những hành động ăn chơi và chọc phá trên vậy.

MUA PHÂN

Người làm rẫy kia, muốn mua phân để bón ruộng cho tốt, đến nhà một anh kia để trả giá mua phân.

Người làm rẫy xem phân rồi nói:

- Thùng phân đó, anh ăn bao nhiêu?

Anh nọ nói:

- Tôi bán một trăm đồng.

Người làm rẫy trả 20 đồng.

Thấy trả hạ giá quá, người bán phân đỏ quạu sinh sự với người mua mà bảo:

- Phân của người ta, chớ có phải cứt heo đâu mà trả rẻ vậy chớ?

Anh làm rẫy bực tức trả lời:

- Đặt giá mua bán, thuận mua vừa

bán, thuận bán thì mua không có thì thôi. Tôi đã ăn mất của anh tí nào đâu, mà anh nổi hung lên như vậy?

MÁCH NƯỚC

Hai người kia đánh cờ tướng, có một anh đứng ngoài, cứ bày hết nước cờ này đến nước cờ kia. Người thua đổ quạu, đứng dậy, tát anh mách nước đánh bốp một cái.

Anh mách nước vừa lấy tay xoa má xuýt xoa vừa giơ tay ra chỉ: “Kìa, nó ghênh sĩ, mình không chiếu tướng đi, còn đợi gì?”

MẶT ĐỎ

Đôi vợ chồng trẻ một đêm tâm sự với nhau. chồng hỏi vợ: “Thế lúc đằng ấy muốn... thì làm thế nào cho đây biết?” Cô vợ bảo: “Thì đây đỏ mặt”. Một hôm nhà có giỗ bố, anh chồng đang khấn trước bàn thờ, vợ ở bếp lên, nên mặt đỏ bừng, đến gần bàn thờ để chờ hỏi chồng. Chồng

thấy, chửi vung lên: “Đồ quạ mỏ, mày lại nhè giữa lúc tao cúng bố tao mà mày đỏ mặt mày lên!”

NGỦ VỚI AI?

Có nhà sinh được một thằng con trai đã lớn, tội một nỗi là dốt quá. Một hôm, ông bố sang bên thầy đồ cuối xóm xin cho nó học. Thầy đồ nhận lời. Nhưng ông bố sợ con dốt quá, thầy đồ không nhận chẳng, nên về bảo con rằng:

- Tao đã xin cho mày đi học, nhưng nếu mày dốt quá thì người ta cười mày cha mẹ cũng xấu lây. Vậy mày phải cố học lấy mấy chữ, để lúc tao đưa sang ông đồ tao hỏi thì mày nói, cho đẹp mặt tao một tí.

Rồi dạy con học mấy chữ: Cơm, mền và cha, bắt con học thuộc lâu. Bố hỏi con đáp đâu đấy xong xuôi rồi dẫn con sang thầy đồ. Thầy đồ hỏi chữ gì nó cũng không biết. Ông bố muốn đỡ cho con, nói: “Thằng bé nhà tôi vừa học, nhưng thông minh lắm. Phàm chữ gì nó đã nhìn một

lần cũng nhớ ngay. Để tôi viết rồi nó đọc cho cụ xem”.

Rồi viết chữ cơm. Thằng bé quên mất, đứng ngây ra. Bố nó ngượng, bèn nhắc: “Thường bữa mày ăn cái gì nhỉ!” Thằng bé đáp liền “Ăn khoai!” Bố nó giận, viết chữ mền, nó lại không biết nữa. Bố nó lại nhắc: “Đêm mày ngủ đắp bằng gì nhỉ?” Nó nhớ ra đáp liền: “Đắp chiếu. Đây là chữ chiếu”.

Tức quá, ông bố viết chữ cha và hỏi, nó lại cũng không biết nữa. Bèn gặng hỏi: “Chữ gì đã nhớ chưa? Trái với chữ mẹ là chữ gì?”

Thằng bé cũng vẫn không biết.

- Ồ, thế chớ tối mẹ mày ngủ với ai? Mày biết chứ gì?

Thằng bé đáp:

- Con thấy mấy tối, mẹ ngủ với ngài lý trưởng!

NGỐC ĂN TRỘM

Ở làng kia, có một anh chàng, ngu ngốc hết chỗ nói. Anh lại nghênh ngang

và đăng trí nữa nên chẳng làm ăn gì được. Anh đương lo thì gặp một người em họ nghèo đói rủ đi ăn trộm. Đang lúc bí, Ngốc đành phải ưng lời. Người em họ vốn biết anh ngu ngốc bèn giao cho anh việc đứng gác ở ngoài để mình vào trong nhà vét của. Hai anh em hí hoáy mãi mới khoét được một lỗ thủng sau vườn, người em chui vào trong nhưng chưa vào được nửa mình, anh ta đã vội vã chui ra ngay và thì thầm với anh: “Nhà có còn đèn, chưa lấy được”. Ngốc đã ngễnh ngãng, người em lại nói khê quá thành ra Ngốc nghe thoáng mấy tiếng “còn đèn”, lại nhầm ra là “bò đen có lấy không”? Ngốc ngồi lâu, đang sốt ruột, thấy em hỏi một câu dớ dẩn thế, quên ngay mình đang đi ăn trộm, bóp em một cái và gắt to: Mày ngốc thế thì thôi, bò đen cũng lấy, bò trắng cũng lấy”. Người trong nhà thấy tiếng Ngốc, biết là có trộm, bèn các gậy ra đuổi đánh. Hai anh em Ngốc nhanh chân chạy tháo nhưng cũng bị một mẻ sọ hết vía. Từ đó, Ngốc thế cách đến già không còn dám đi ăn trộm nữa, thà chết đói còn hơn.

NÓI GỞ

Có một anh nói câu nào gỡ câu ấy. Một hôm, đi ăn đám mừng nhà mới, anh ta đám cửa thành thành, nói:

- Trong nhà chết cả rồi hay sao mà không thấy ai ra mở cửa?

Chủ nhà bước ra trách:

- Tôi làm cái nhà này hơn sáu trăm đồng, chưa kịp ăn mừng, sao anh nói gỡ như vậy?

Anh ta đáp:

- Bác nói sao? Nhà này chỉ đáng ba trăm đồng thôi, nói gì mà đắt thế?

Chủ nhà nổi giận, mắng:

- Tôi có bán đâu mà anh mặc cả, chê đắt, chê rẻ.

Anh ta nói:

- Bác bán đi cho xong để lâu mỗi ăn, sập xuống chết cả nhà bây giờ!

Chủ nhà giận quá, vừa chửi vừa đuổi đi.

ÔNG KHÔNG MỒM

Một ông nhiều râu quá, che kín cả mồm mép. Một hôm đi đường gặp lũ trẻ con đang chơi. Trông thấy ông kia chúng trở mặt nhìn rồi cùng reo lên rằng:

- A! chúng mày ơi! Ông không mồm, ông này không mồm!

Ông tức quá, liền lấy tay vạch râu ra và vừa chỉ vào mồm mình vừa chửi lũ trẻ:

- Thế chẳng mồm thì là cái l... mẹ mày đây à?

ÔNG LANG ĐÒI ĂN

Có một anh đau bụng tháo dạ, đến xin thuốc một ông lang và nói rằng:

- Thưa ông, tôi đau bụng đi ỉa mãi không khỏi, ông có thuốc gì xin cứu cho tôi qua cơn đau, tôi nghèo khó chả có gì, xin tạ ông một bữa chén.

Ông lang bằng lòng bốc thuốc.

Cách đến mười hôm sau cũng chả thấy

con bệnh đã động gì đến việc tạ ơn, hỏi đến thì anh ta bảo là bệnh chưa khỏi.

Ông lang tức quá, định bụng hễ thấy nó đi đồng thì theo rình xem.

Thực ra, anh kia uống thuốc đã khỏi rồi, nhưng lại muốn xử quyết.

Một hôm anh ta ra vườn đi đại tiện, ông lang mới theo đứng rình sau hàng rào. Anh ta ngồi rặn mãi mới tuôn ra một đồng tướng.

Ông lang thấy thế vội vàng chạy lại trở vào đồng phân mà mắng rằng:

- Đồ xỏ lá! Mày ỉa đồng cứ rặn thế rồi mà không cho ông ăn nhé!...

PHẢI LÀM THEO

Anh rể khù khờ kia định ninh lời mẹ dặn “Cha vợ con làm gì, con phải làm theo, chớ đừng làm biếng nghe, con”.

Một bữa, cha vợ anh ta cuốc đất. Anh ta mau mắn chạy lại giựt xuống, nói:

- Cha để con làm cho.

Người cha trao cuốc rồi đi bưng chuối. Anh ta lật đật chạy theo và cũng bảo cha

để đó. Người cha tức không nói gì cả, bỏ đi dọn tre, anh ta lại chạy theo. Nổi đóa vì anh rể. Chẳng may cái khăn bít đầu vướng trên cành tre; chàng rể không có khăn, bèn cởi áo treo lên trên đó rồi theo cha vợ về.

Hầm hầm, ông bố vợ đi một mạch về đến nhà mắng vợ.

- Đồ ngu, bà chọn thế nào mà được một thằng rể điên. Sáng nay, chẳng làm được việc gì hết. Rồi ông ta cho vợ một cái đập. Anh rể tức thì làm theo liền. Vì cái đập sau trúng chỗ nhược nên bà già vợ tắt thở. Việc ấy giải đến quan.

- Sao mà dám giết mẹ vợ mà?

Anh rể thuật lại lời mẹ anh ta dặn.

Quan nghe xong không biết xử ra sao!

PHẢI BẰNG HAI

Có một viên quan huyện nổi tiếng xử kiện giỏi. Một hôm, có hai người là Cải và Ngô đánh nhau rồi cùng đi kiện.

Cải đút lót trước cho quan năm đồng. Quan hứa sẽ xử cho hắn được kiện. Ngô

đến sau, biện chè lá mười đồng.

Khi xử kiện, quan phán:

- Thằng Cải đánh thằng Ngô đau hơn, lính đầu phạt một chục roi!

Cải tưởng quan quên, vội xòe năm ngón tay, ngược lên quan, khế bẩm:

- Xin quan xét lại. Lẽ phải về con mà?

Quan cười, xòe cả hai bàn tay trước mặt Cải mà rằng:

- Tao vẫn biết mày phải. Nhưng nó lại phải... bằng hai mày!

THẦY ĐỒ VÀ THẦY CÚNG

Một người đàn bà góa, đến tháng bảy đón thầy cúng đến nhà để làm lễ đốt mã cho chồng. Luôn tiện bà ta mời cả thầy đồ dạy con học đến nhà ăn cỗ.

Phải anh thầy cúng đốt, thấy ông đồ ở đây thì sợ rằng cúng sai bị ông ta bắt bẻ thì xấu hổ, cho nên cứ dènh dàng giở hết khoa nọ kinh kia. Lăn lữa mãi đến tối mịt mới bắt đầu cúng, vì thế cỗ bàn bày ra suốt ngày giữa trời hè trở nên thiu cả.

Nguyên trong sách cúng vẫn thường

để trống cái tên tín chủ, và viết là “Tín chủ Mỗ”; chữ “Mỗ” viết tháu trông như hình cái tam giác. Đến lúc cúng, thầy đoán không ra chữ gì, mới đọc là “Tín chủ Nguyễn Thị Thọ”.

Ông đồ biết thầy đọc sai nhưng cũng không nói gì cả.

Cúng vái ăn uống xong thì đã khuya, cả hai thầy không về được phải ngủ lại. Hai thầy được chủ nhà xếp nằm riêng ở nhà ngoài, còn mẹ con nhà chủ thì vào buồng đóng cửa lại. Thầy đồ ăn phải đồ thiu đêm đến đau bụng mót đi ngoài. Nhưng nhà người đàn bà cửa ngõ khóa chặt mà lại có chó dữ làm cho thầy không dám ra ngoài. Đến khi mót quá không thể nhịn được nữa thầy đành phải tính nước liều. “Không lẽ mình lại bậy ra cả nhà nó. Sáng dậy còn mặt mũi nào! Chi bằng cứ tương vào đít lão thầy cúng rồi ra sao thì ra!”

Nghĩ vậy, thầy đồ mới sờ tìm đít thầy cúng rồi tụt quần ỉa phứa ngay một bãi. Nhưng vội vàng quá hóa nhâm, sờ đang mồm lại tưởng đang đít, nên cứt vung cả ra mặt anh thầy cúng. Thấy kia liền vùng

ngay đây, mặt mũi be bét những cút, giận quá chửi ngay rằng:

- Tiên sư thằng nào ỉa cả vào mồm ông thế này?

Thầy đồ nghĩ bụng chỉ có mình với nó nằm ở đây, dầu chối cũng không được mà im cũng chẳng xong. Một liều ba bảy cũng liều, thầy mới lên tiếng rằng:

- Ông ỉa đấy!

- Làm sao mày lại ỉa vào mồm ông?

- Sao ban tối mày dám đọc tên mẹ học trò ông là Nguyễn Thị Thẹo. Dốt thế, ông ỉa vào mồm cho chữa cái dốt đi!...

TRÒ HƠN THẦY

Có một tay kẻ trộm lành nghề muốn truyền cái bí quyết cho một vài đồ đệ. Có nhiều người tới xin học, nhưng đối với ai lão cũng buộc một điều kiện là phải chịu một cuộc thử thách bằng cách đi ăn trộm với lão một đêm để thử bản lĩnh ra sao.

Có một anh chàng mang một mâm xôi gà tới xin theo học, lão bảo:

- Thôi được! Tối nay con đến đây,

chúng ta cùng đi một chuyến. Có thể nào sẽ hay.

Tối hôm ấy, thầy bảo trò nai nịt chỉnh tề rồi dẫn nhau sang thôn bên cạnh. Sau khi cất giậu, hai người lên vào một nhà nọ. Thầy ghé vào tai trò:

- Đây là nhà một người đàn bà góa. Nhà nó buôn vải. Hôm nay chúng nó đi vắng cả. Chỉ có một người con gái giữ nhà. Cái bọc vải để ở đầu giường, con tha hồ mà chọn.

Thế rồi thầy khoét vách cho trò chui vào tìm thấy chỗ cất vải. Nhưng giữa khi đang sờ soạng để phân biệt giá trị từng tấm, thì bỗng nghe tiếng thầy ở ngoài cổng kêu toáng lên: "Có trộm! Có trộm!". Hấn hết hồn, toan tìm đường tháo thân thì cô gái choàng dậy đã kịp thời nắm lấy búi tóc của hắn và đồng thời kêu cứu rất dữ dội.

Bối rối không biết làm thế nào cả. Anh trộm đành mếu máo gọi thầy:

- Thầy ơi! Nó nắm lấy tóc con rồi!

- Con đừng sợ! - Tiếng lão ăn trộm trả lời - chỉ sợ nó nắm lấy mũi không cất

được, còn như nắm tóc con cứ cắt phăng đi là thoát.

Nghe nói thế, cô gái vội buông tóc mà nắm lấy mũi. Nhưng cũng chính nhờ thế, anh ta giật ra được ngay và vùng trốn thoát một cách dễ dàng.

Bấy giờ, nghe tiếng kêu cứu, bốn phía đổ ra rất đông đuổi theo tên trộm. Trong lúc nguy cấp tên trộm không quản gai góc chạy tuông vào một bụi tre bên vệ đường. Tuy bị gai tre cào rách cả da thịt nhưng yên tâm vì chẳng một ai tìm thấy mình cả.

Khi yên lặng đã trở lại, hắn tìm lối ra nhưng bụi tre kín quá không tài nào lách mình được. Mấy lần hắn toan liều chui ra nhưng thấy gai tre tua tủa đâm rất đau, lại thụt trở vào. Cuối cùng hắn đành chịu nằm chết gí trong đó suốt đêm.

Tờ mờ sáng hôm sau hắn vẫn không dám chui ra. May làm sao bỗng thấy vợ lão trộm đi chợ qua đó, hắn bèn ra hiệu cho vợ thấy lại gần, rồi nói nhỏ nhờ về báo tin cho thầy biết để tìm cách cứu mình một tý. Chẳng ngờ lão ăn trộm tới, đã chẳng giúp được hắn chút gì, lại còn đột ngột la làng mấy tiếng: “Ồi làng! Có

tên trộm trốn ở đây!”. Thấy thế, hấn không còn hồn vía nào nữa, chui nhào chui nháo ra khỏi bụi tre và lủi một mạch về nhà.

Lần thứ hai, lão ăn trộm lại đưa học trò vào một thử thách khác. Đêm ấy, hai thầy trò dắt nhau đến rình ở nhà một phú ông. Nhờ có tài nghệ của thầy nên mặc dầu phú ông tường cao cửa kín trò cũng lọt vào buồng một cách dễ dàng. Khi đã vào đến nơi trò thấy thầy cầm chiếc chìa khóa mở một cái rương sập rồi bảo mình chui vào: “Đây! Đồ quý vật lạ của nhà nó đều để ở trong đó cả, con muốn chọn thứ gì thì chọn!”. Trò nghe lời chui vào. Nhưng khi trò đang sờ soạng thì bỗng nhiên thầy đã đập nắp rương lại. Hấn chưa hiểu thế nào cả thì đã nghe tiếng chìa khóa rút khỏi ổ và tiếng chân thầy lui gót. Không ngờ thầy lại thử mình một cách ngược đời như thế. Trò điếng người, thầm nghĩ đến những hình phạt sẽ đón chờ mình chỉ vì ông thầy lập tâm chơi ác.

Nhưng sau một lúc lâu ngồi thừ trong rương, hấn bỗng nghĩ ra được một kế để

thoát khỏi chốn nguy hiểm. Hấn bèn lấy một cái áo thụng mặc vào, trên đầu trùm một cái mũ quan viên che lấp cả mặt. Thế rồi hấn co chân đạp đùng đùng vào thành rương, vừa đạp vừa thét theo bộ điệu của con đồng bị thánh ộp.

- Hối hội gia chủ! Mau mau dậy cho ta truyền bảo:

Nghe tiếng động, cả nhà phú ông hoảng hốt tỉnh dậy và chạy đến bên rương. Họ rất lấy làm kinh ngạc khi nghe trong đó có tiếng nói huyền bí phát ra: “Ta là thần tài từ lâu nay đã làm cho chúng mày giàu có... Nay ta hiện về đây ban lộc cho chúng mày... hãy mở khóa rương đón ta ra...”. Phú ông chưa bao giờ lại thấy có sự lạ lùng như thế, vừa sợ, vừa mừng, vội vái lấy vái để, khẩn xin thần tài hãy lưu lại để mình biện cỗ bàn rước đi.

Ai nấy đều hồi hộp đợi chờ, trong lúc cả nhà phú ông mỗi người một nén hương cầm tay hướng về phía rương mà vái lạy xì xụp. Và khi nắp rương vừa mở, thì anh chàng khăn đỏ trùm kín mặt nhảy phốc ra, hét với mọi người “Hãy theo ta ra

đình!” Đoạn hấn khoa chân múa tay rồi chạy một mạch ra khỏi cổng, có cả đoàn người theo sau với một dáng điệu vô cùng kính cẩn.

Đến đình làng, hấn ung dung bước vào thượng điện, rồi nhảy lên ngai trên ngai thờ mặt vẫn trùm khăn kín mít. Hấn phán: “Đặt cổ xuống đây, rồi lui ra ngoài sân. Đứa nào vào trong điện sẽ phạt học máu tức khắc!”.

Nghe nói thế, mọi người chen nhau ra ngoài. Bấy giờ trong đám đông có lão trộm thấy chuyện lạ cũng tìm đến xem. Nhưng khi nghe giọng nói tài thần thì lão lấy làm ngờ, đoán chắc là học trò của mình mới chạy vào để xem. Khi thấy rõ thần tài chẳng phải là ai khác, mà là học trò của mình, lão cười hì hì, đòi chia phần. Trò ra hiệu bảo im và nói: “Được rồi, thầy đừng làm âm ĩ lên, tôi thề rằng thế nào cũng chia cho thầy một phần” - “Thế thế nào?” - “Thầy thề lưỡi tôi liếm, rồi tôi thề lưỡi thầy liếm. Nếu ai làm sai thì trời tru đất diệt”.

Nhưng thầy vừa kịp trèo lên bệ và thề lưỡi ra thì đã bị trò dùng răng cắn cho

thấy một cái rất mạnh, bật cả máu ra. Mọi người thấy có người hốt hoảng từ trong điện chạy ra mồm ú ớ, máu trào đỏ ngầu, thì lại càng bội phần sợ hãi, cho là thần rất thiêng, vội chạy tản tác mỗi người một nơi. Nhờ thế trò thừa cơ trốn về nhà vô sự.

THẦY BÓI VÀ THẦY THUỐC

Một thầy bói và một thầy thuốc cùng dọn hàng ở một chợ nọ, biết ông thầy thuốc hay nói xấu mình nên thầy bói để bụng giận, chỉ tìm dịp báo thù.

Một hôm, có một chị kia chồng ốm, đến hàng ông thầy bói, bói một quẻ. Thầy gieo quẻ xong, bảo khách:

- Cứ quẻ này, thánh dạy đến đàn ông kia cắt một chén thuốc về uống là khỏi. Nhưng khi đến phải hỏi thử ông ấy có phải là thầy ô thuốc mốc và dao cầu mạng nhện, thì hãy cắt. Vậy mới hiệu nghiệm.

Ông thầy thuốc thấy chị kia hỏi có mỗi một điều như thế lấy làm lạ, mới gạn hỏi xem ai mớm lời cho. Chị ta trả lời đấy là

quẻ của ông thầy bói gieo ra như vậy.

Ông thầy thuốc lắc lạng cất thuốc. Cất xong dặn chị kia rằng:

- Phải bắt cho được một con ruồi ở mép ông thầy bói đằng kia bỏ vào sắc chung với thuốc thì uống mới công hiệu.

Chị nọ vâng lời, đến rình ở hàng ông thầy bói để bắt ruồi. Chờ đã lâu không thấy ruồi, chị ta lấy làm sốt ruột.

Mãi đến chiều, ông thầy bói buồn tình gọi hàng bánh rán lại mua ăn. Ông đang nhai nhồm nhoàm thì một con ruồi đã đánh hơi bay đến đậu vào mép ông thầy bói. Chị ta vội giơ tay vả vào mép ông thầy một cái làm văng miếng bánh ra khỏi miệng. Và nói:

- Mả mẹ mày, làm bà chờ mãi!

THẾ CÓ ĐEN ÔNG KHÔNG!

Một ông lão nghiện rượu nhưng ít khi được nhấm nháp ra trò. Nghe nói nhà thông gia ở quê vẫn thường cất rượu lậu ngon lắm. Một hôm, ông quyết định về chơi kiếm bữa chén.

Về đến nơi chẳng may phải buổi ông thông gia vắng nhà. Bà thông gia làm cơm tiếp đãi tươm tất nhưng lại không đưa rượu ra, làm cho ông lão mất vui; đêm nằm chỉ mong đến ngày mai ông thông gia về chắc sẽ có bữa rượu ngon. Bà thông gia nằm ở buồng giáp vách, khuya dậy đi tiểu vào một cái nôi. Sợ không lịch sự với khách nên bà cứ phải nín hơi cho ri rí.

Ông kia nằm ở ngoài bỗng nghe tiếng nước chảy vào nôi đều đều, tưởng trong nhà đang cất rượu, mới lẩm bẩm một mình rằng:

- Ừ, có thế chứ! Rượu đang cất, ngày mai thế nào mà ta chả được nếm...

Nghe vậy, bà thông gia bật cười, không giữ được nữa, tóe ra tồ tồ một tràng. Ông kia tưởng hỏng hũ rượu, buột mồm kêu lên:

- Thôi vỡ rồi! Hỏng mất rồi! Thế có đen ông không?

ANH HAY KIÈNG CỬ

Có một anh tin dị đoan lắm, tính lại nhút nhát nói cái gì cũng kiêng lời nói hệ. Một hôm, anh vào kinh đi thi. Đi hầu anh, có một tên tiểu đồng, mà tên tiểu đồng lại không giữ gìn lời ăn tiếng nói. Dọc đường, gió thổi rách khăn của tiểu đồng, nó la: “Cha ôi, rách rồi”. Thấy nghe thấy, sợ lắm, rầy tên tiểu đồng nói bậy.

- Từ giờ, có nói, mày phải nói tránh đi là đậu, nghe!

Thằng tiểu đồng vâng lời, bịt khăn lại nơi đầu chịt chĩa và nói:

- Tốt lắm, từ giờ đến kinh, mày không thể nào mà đậu được, nghe không?

THƠ CON NGỰA

Có một nhà giàu kia sinh được cô gái xinh đẹp đã đến tuổi lấy chồng. Vì cô gái vốn đã xinh đẹp lại nét na cho nên cũng có nhiều chàng trai muốn ngỏ ý, nhưng vẫn chưa biết lấy anh nào. Cha mẹ cô là

nhà giàu có nên cũng muốn kén chàng rể có chữ nghĩa. Nhân một hôm, cùng có cả ba anh đến tìm hiểu, ông bố liền nẩy ra cách vịnh thơ để kén rể.

Ông chỉ con ngựa của ông buộc ngoài vườn và nói:

- Nếu anh nào làm được bài thơ nói về con ngựa có tốc độ chạy nhanh nhất thì ta sẽ gả con gái cho.

Ba anh cùng bắt đầu suy nghĩ. Bỗng, một anh nhìn thấy có một cái kim của ai đánh rơi trong bể nước từ trước, ứng khẩu đọc luôn:

Trong bể có cái kim

Ngựa ông phi như chim

Phi đi rồi phi lại

Cái kim vẫn chưa chìm.

Tuyệt! Ngựa phi thế là đã nhanh rồi còn gì? Anh thứ hai vò đầu suy nghĩ. Anh giật mình khi thấy tóc của mình bứt rơi xuống bay vào cửa lò sưởi cháy xèo xèo, rồi cũng có tứ thơ nẩy ra xin đọc:

Lò than có cái lông

Ngựa ông phi lông không

Phi đi rồi phi lại

Cái lông vẫn chưa hồng.

Cũng tuyệt! Hai bài khó định được bài nào tả con ngựa phi nhanh hơn bài nào.

Anh thứ ba nghe vậy bực quá, mãi mà chưa nghĩ ra gì, liền câu thét to:

- Hai anh làm chận hết ý tôi rồi, tôi còn rặn ra gì nữa đây. Trong lúc bực tức, anh chót dại đánh cái rắm to làm cho mọi người cười ầm cả lên. Nhưng một ý thơ cũng kịp đến, anh đồng dặc đọc to:

Con vừa đánh cái rít

Ngựa ông phi mù tít

Phi đi rồi phi lại

Lổ đít còn chưa khít.

Quả thật, thơ của anh có tục nhưng để diễn đạt ý về tốc độ của ngựa thì chẳng anh nào bằng. Rốt cuộc, phần thắng về anh và anh được lấy cô gái.

THẬT VÔ Ý

Hai ông bạn ngồi ăn cỗ với nhau. Hai ông vốn đã ăn tham nhưng lại muốn giữ sĩ diện. Cho tới lúc, đĩa thịt gà chỉ còn lại hai miếng, một miếng to và một miếng nhỏ thì cả hai ngồi thừ ra như để chờ đợi.

Anh nào cũng nghĩ “Nếu nó gấp trước, chắc là gấp miếng nhỏ”. Chờ mãi, lâu quá, một ông liền thò đũa xuống gấp trước và gấp ngay miếng to. Thấy vậy ông kia mắng ngay:

- Ông thật vô ý, gấp trước thì phải gấp miếng nhỏ mới là người có ý, có chữ chữ.

Ông này vặn hỏi:

- Nếu là ông thì ông gấp miếng nào.

- Tôi sẽ gấp miếng nhỏ - Ông kia to tiếng nói vậy.

- Thế thì đằng nào miếng to cũng là phần tôi mà. Nói xong, lại tiếp tục dùng đũa ăn.

THẤY DỄ MÀ THÈM

Thường thường những người nghiện, năm bảy ngày mới đi đại tiện một bận mà đi thì táo lắm.

Anh nghiện kia, ra đồng ngồi rặn mãi, ỉ ạch chảy cả nước mắt nước mũi mà vẫn không ra. Đương bứt rút lấy làm khổ quá, chợt thấy có một anh đi đường rẽ xuống bờ ruộng, phát đánh xoẹt một bãi tướng

rồi kéo quần đứng dậy đi liền.

Anh nghiện về nhà hăm hực bảo vợ rằng:

- Hôm nay, tao trông thấy cái thằng nó ỉa mà tao thèm!...

TÀI ĂN CỨT CHÓ

Một ông nọ có cô con gái lớn khá xinh, có nhiều anh trai làng muốn hỏi làm vợ. Ông cụ liền thách: “Đứa nào ăn được ba bữa cứt chó thì tao gả con gái cho”. Bên láng giềng nhà ông cụ có một anh chàng nhận lời. Đêm ấy anh này mua mật và bột về nấu ba bát chè lam đổ làm ba đồng trên mấy chiếc lá trong vườn nhà ông cụ này. Sáng hôm sau, khi mọi người đã đến chứng kiến, anh liền ra vườn hót từng đồng “cứt chó” mà ăn rất ngon lành. Chỉ loáng một cái hết cả ba đồng. Mọi người lắc đầu, lè lưỡi phục lẫn.

Ông bà cụ cũng chịu anh này là tài, nhưng lại hối hận vì thực ra ông chưa muốn gả chồng cho con gái vội. Tưởng rằng thách thế thì bọn thanh niên sẽ chịu

bó tay, không ngờ lại gặp phải thằng “bất trị” này. Hai ông bà bàn nhau có ý lảng ra không gả con cho anh lảng giềng họ. Biết thế, anh này liền nói với vợ chồng ông cụ rằng: “Ông bà đã hứa thì phải giữ lời hứa. Có cả làng chứng kiến cho tôi. Nếu ông bà không muốn gả con gái cho tôi thì phải ăn cút chó như tôi, tôi mới chịu”. Hai vợ chồng ông cụ bàn nhau “Chắc cút chó không khó ăn lắm thì một lúc nó mới ăn được ba đồng như thế chứ”. Và hai ông bà này nhận lời là sẽ ăn cho nó xem. Anh này liền ra vườn hót một đồng cút chó chính cống để lên bàn. Ông cụ ngồi thấy đã lợm giọng, đến lúc nhắm mắt liêu nếm một tí thì không sao chịu được, nôn oẹ lung tung. Đành phải gả con cho anh kia.

Thế là vừa phải ăn cút chó lại vừa phải mất con gái.

TÀI ỨNG ĐỐI

Có một ông nghề có cô con gái quý chỉ ước một chàng rể cũng hay chữ để nối nghiệp mình. Ngay từ lúc cô con gái mới

lên bảy tuổi, ông đã đánh tiếng kén rể. Có một ông tú nọ có thằng cháu rất dốt, chín mười tuổi đầu mà chỉ tham ăn, ham chơi chẳng biết một cái gì. Nhưng ông này lại thích cho cháu mình lấy con ông nghè. Ông bèn phao âm lên là cháu ông hay chữ thần đồng, mới lên chín tuổi mà ứng đối được với cả các bậc đại nho. Nghe chuyện ấy, ông nghè mừng lắm, bèn gọi ông tú đến và nói “Thầy dắt cháu đến đây để ta thử tài, nếu giỏi thật ta sẽ cho làm rể”. Thấy tú trong bụng rất mừng vì thấy mưu đã gần thành.

Đến ngày giờ, ông tú liền dẫn cháu ra mắt ông nghè. Thấy thằng bé có vẻ nghịch ngợm hơn là chăm chỉ, ông nghè đã có ý ngờ liền thử tài.

Đầu tiên ông chỉ vào cái ban thờ, thằng bé chẳng hiểu gì trông lên ban thờ thấy có đĩa bánh rán liền chỉ vào đĩa bánh rán. Ông nghè ngạc nhiên:

“Nó chỉ thế là nghĩa làm sao”. Ông tú phân trần: “Bẩm chữ nó đối thế là sát lắm. Quan lớn chỉ vào ban thờ là có ý nói “Đẹp vàng son” thì cháu nó đối lại là “Ngon mật mỡ” như thế thì hay nào bằng.

Ông nghe gật gù, nhưng vẫn còn ngờ, liền ra câu đối khác. Ông chỉ cái cây cau trước sân, thằng bé chẳng hiểu gì. Nó chỉ nhìn thấy con cua bò dưới gốc cau, nó liền chỉ vào con cua. Lần này ông nghe lại cáu: “Sao nó đối lạ thế”. Ông tú lại trầm trồ: “Bẩm cụ nó đối thế là khá lắm đấy ạ. Cụ chỉ cây cau có ý nói “Nhất trụ kinh thiên” (một cột chống trời) thì nó chỉ con cua là có ý đối lại “Bát túc hoành địa” (tám chân tung hoành dưới đất) đấy.

Ông nghe gật gù khen: thằng này khá thật. Nhưng ông vẫn thử một lần cuối cùng nữa định bụng, nếu lần này nó đối được thì nhất định ông gả con gái cho nó. Ông chỉ vào cái vựa thóc nhà mình, có ý khoe sự giàu sang. Thằng bé thấy ông cứ đố mãi không cho nó ăn uống gì, nó tức quá liền vạch quần chỉ vào con cu nó. Ông nghe tái mặt, đập lên sập mà quát: “A thằng này lão thật, tao phải nọc mày ra đánh cho một trận mới được”. Nhưng ông tú vội nói “Bẩm cụ, nó đối hay như thế sao cụ lớn lại định đánh nó. Này nhé: cụ chỉ vào vựa thóc là có ý nói “Dưỡng thiên hạ chí công” (Có công nuôi thiên hạ)

nó chỉ vào cái cu của nó là có ý đối “Nối tổ tông chi nghiệp” (Nối nghiệp của tổ tông). Như thế thì con tưởng tuyệt hay chứ”.

Ông nghe vỗ đùi khen: “Ừ hay thật. Quả là thần đồng”. Và rồi ông nhận thằng bé làm con rể từ đấy.

TẠI ÔNG KHÔNG HỎI

Có người mời cụ Bá đến nhà chơi. Lúc đi cụ cho thằng ở theo hầu.

Thấy cụ Bá đến chơi, chủ nhà ân cần hỏi han.

- Đường xa, để cụ đi mệt, tôi lấy làm ngại quá.

Cụ Bá sĩ diện bảo:

- Không, từ nhà tôi sang đây, đi xe cũng không mệt nhọc gì.

Thằng đầy tớ nhìn cụ, rồi như tiếc rẻ:

- Giá bấy giờ ông giả thêm nó độ một vài xu thì ta đến đây từ sớm kia rồi...

Cụ Bá nghe nói sầm mặt lại, chủ nhà thì cứ tùm tùm cười.

Lúc về nhà, cụ Bá mắng thằng ở rằng:

- Ai bảo mày mà mày cũng chớ mồm

vào? Từ giờ giờ đi hể thấy ông không hỏi mà mở mồm thì chớ chết.

Đây tớ biết mình nhớ lời sợ quá vâng vâng, dạ dạ.

Một hôm cụ Bá làm cỗ mời khách.

Mọi người đã đến gần đủ, chỉ thiếu một ông, chờ mãi chẳng thấy. Sợ khách phải chờ lâu, cụ sai thằng đầy tớ đi mời lượt nữa. Nó đi một chốc rồi về, lẳng lặng xuống bếp không nói gì cả.

Cụ Bá đợi mãi không thấy sốt ruột, tưởng đầy tớ chưa đi mời lại gọi nó lên hỏi:

- Mày đã đi chưa.

- Dạ, đã đi rồi ạ.

Cụ Bá yên chí, tưởng ông kia sắp đến nên lại ngồi vào trò chuyện với khách. Đến lúc mọi người đã sốt ruột quá rồi, cỗ bàn đã nguội cả mà vẫn không thấy ông kia đến, cụ Bá đâm bực mình lại gọi đầy tớ lên hỏi.

- Mày đến giục, ông ấy bảo thế nào.

- Dạ, ông ấy xin kiếu vì phải cảm ạ.

Cụ Bá nổi giận mắng rằng:

- Thế sao mày không nói từ nãy để mọi người khỏi phải chờ!

- Con không dám nói, tại ông không hỏi ạ.

THẢ CẢ RA

Một anh hàng cơm rất to lớn, lại lấy phải cô vợ bé nhỏ. Thành ra cô vợ cứ ngày càng xanh xao. Bố vợ đoán biết sự tình gọi con rể đến ăn cơm, rồi thì nói bóng: “Con ạ, đáng cả làm nửa, đáng mười làm năm”. Anh con rể biết ý về. Ông bố cũng theo về rình xem thằng rể có thực hiện không. Đêm ấy thấy vợ nó kêu: “Sao lại nửa đời nửa đoạn thế này?” Nó trả lời: “Ông bảo thế”. Vợ nó cáu: “Ông giữ để ông ăn hay sao?” Ông bố nằm ngoài tức quá hét lên: “Thì mày cứ thả cả ra cho nó chết”. Ở hàng cơm lúc ấy có người có mấy lồng vịt, tưởng là bảo thả vịt của mình, hoảng quá kêu: “Ông có thịt con nào thì thịt, xin đừng thả cả, hại con lắm”. Còn cô vợ được chồng “thả cả ra” kêu “ối, ối”, ông bố ở ngoài nghe thấy nói vọng vào:

- Đã chết chưa con, chết chưa!

UỐNG THUỐC ĐỘC KHÔNG CHẾT

Có một anh nhà giàu nghiện rượu, sợ đầy tớ uống vụng nên cố chọn nuôi một người lù khù. Anh ta có việc phải đi vắng, bảo người ở trông nhà:

- Mày ở nhà, phải trông coi lấy cái chân giò treo đó, với con gà sống thối trong chuồng, kéo chó mèo nó tha đi, nghe.

Và chỉ vào hai ve rượu:

- Còn hai ve này là thuốc độc để bẫy chuột. Uống chết đấy!

Anh ta đi rồi, người đầy tớ ở nhà bắt con gà sống thối làm thịt, luộc chân giò lên ăn, lại lấy cả hai ve rượu uống hết, say mềm cả người. Khi anh ta về thấy người đầy tớ nằm sấp dưới đất, hơi men nồng nặc, liền đánh thức dậy hỏi gà, đùi heo và hai ve kia đâu. Người đầy tớ khóc mà thưa rằng:

- Con vâng lời ông ở nhà coi nhà, rui có con mèo và con chó chạy lại, con mèo thì tha cái chân giò, con chó thì cắn con gà trống thối chạy mất. Con sợ ông mắng nên lấy hai ve thuốc độc uống.

VỪA BUỒN CƯỜI VỪA SỢ

Một ông lão nọ, có con gái lớn sắp gả chồng, một hôm lão gọi một anh trai làng có tiếng là láu lỉnh đến bảo rằng: “Hễ anh làm thế nào cho cả nhà ta vừa buồn cười vừa sợ thì ta gả con gái cho”.

Anh này nhận lời, và giao hẹn cho ông cụ phải giữ đúng lời hứa.

Anh liền về nhà giết một con dê. Đêm đến anh chờ mọi người ngủ say liền lén vào buồng cô gái, để bộ lông dê lên bụng cô ta. Rồi lại lén sang buộc hai hòn dái dê lên cổ ông cụ và trải trước buồng cụ tấm da dê còn tươi. Sau đó xuống bếp để đầu dê vào chảo sau ba ông đồ rau, nhét cái kèn vào ống thổi lửa và đặt một chiếc pháo tống cạnh đĩa dầu ta làm bấc.

Xong xuôi, anh trở lại buồng cô gái, lấy kim khế chích vào bụng cô ta: thấy đau, cô gái giật mình sờ lên bụng thì vợ phải tinh ruột là ruột, khiếp quá cô vội kêu lên: “Bố ơi! Muối đốt con lòì ruột ra rồi!”

Ông cụ nghe tiếng, hoảng hồn vùng dậy chạy ra cửa, giẫm phải tấm da dê ngã

đánh “oạch” một cái, sờ lên cổ thấy hai hòn dái, hết vía vôi kêu lên.

“Bà ơi! Tôi ngã thọt dái lên cổ rồi!”

Bà cụ vôi vàng trở dậy, bưng đĩa đèn chạy xuống bếp lấy lửa, cầm đến cái ống thổi, thổi lên cứ nghe toe toe... lửa sáng nhìn lên thấy ông táo nhe hai hàm răng nhả nhỏ. Bà cụ sợ quá chấp tay kính cẩn vừa lạy vừa nói: “Ông giận gì tôi mà nhả răng ra thế”. Ông lão trên nhà đợi lâu thét lên:

- Con lòi ruột, chổng thọt dái, không nhanh chân lên, còn vui nổi gì mà thổi kèn!

Bà lão vôi lấy lửa châm vào đèn thì nghe đánh đùng một tiếng vang nhà. Mọi người lại bị một mẻ kinh hồn van lạy xin trời đừng giáng họa.

Lúc ấy anh chàng kia mới chạy ra châm đèn lên. Cả nhà nhìn thấy nhau, ôm bụng cười một mẻ suýt chết.

THẮC MẮC CỦA VOI

Có một chú voi lần đầu tiên lạc vào rừng nhiệt đới châu Phi. Voi gặp một thổ

dân da đen không mặc quần áo gì đang đi trong rừng. Voi ta ngạc nhiên và gọi;

- Này, đứng lại!

Người thổ dân liền dừng lại. Voi đến gần và hỏi:

- Anh là ai? Tại sao tại trần truồng thế này?

- Sao lại trần truồng? Tôi cũng như anh thôi. - Thổ dân đáp.

Voi ngạc nhiên:

- Sao lại cũng như tôi? Cái vòi của anh ngắn thế kia, anh lấy thức ăn như thế nào?

THÌA

- Ê, bồi, lại đây nếm món xúp này đi!

- Dạ, tôi cũng biết là nó hơi nguội...

- Lại đây nếm món xúp này đi!

- Thưa ông, quả thật tôi cũng biết là nó hơi quá mặn...

- Nếm món xúp này đi!

- Thưa ông, tôi biết, quả là nó hơi...

- Nếm đi, đồ khỉ!

(Anh bồi tần ngần lại gần...)

- Nhưng... dạ... không có thìa...

- Thế chứ, có thế mà không nhìn thấy à.

HAI CHỤC THÔI

Một anh chàng vợ mới đẻ phải "kiêng". Anh ta bực tức lắm cứ đứng lên ngồi xuống đi ra đi vào. Chị vợ biết ý nói:

- Thôi anh cầm tạm ít tiền sang bên hàng xóm mà "giải quyết".

Anh chàng nghe lời vợ sang bên hàng xóm, một lúc sau về nhà vẻ mặt đầy sung sướng. Chị vợ hỏi:

- Thế nào nó lấy anh bao nhiêu?

Anh chồng thật thà trả lời:

- Hết có năm chục thôi.

Chị vợ rít lên:

- Tiên sư nhà nó, con khốn nạn.

Anh chồng hỏi:

- Thế có chuyện gì?

Chị vợ nói:

- Hồi con ấy nó đẻ thằng chồng nó sang đây em lấy nó có hai chục thôi.

LOGIC

Một con thỏ dạo chơi tung tăng trong rừng. Nó nhảy nhót, cười nói khoái trí. Con Cáo nhìn thấy hỏi:

- Mày làm gì vui thế? Không biết tao sắp ăn thịt mày à?

Thỏ nói:

- Ăn thì cứ ăn sợ gì, tao bây giờ thông minh lắm. Tao vừa tốt nghiệp trường đại học LOGIC ra. Chết cũng được.

- Đại học LOGIC là gì? - Cáo hỏi.

- Thế này. Ví dụ mày có diêm không?

- Có. Thì sao?

- Tức là mày hút thuốc chứ gì?

- Đúng vậy.

- Hút thuốc tức là còn uống rượu nữa, đúng không?

- Ừ, thì sao?

- Tức là hay đi Bar, Karaoke, bia ôm?

- Đúng.

- Ôm rồi mày thấy thích ả nào đó, đúng không?

- Đúng.

- Thích rồi có lúc mày lòi ả nào đó về nhà, đúng không?

- Thì đôi khi có thể.

- Lòi về rồi thì mày phải "L... ê... n...", đúng không?

- Tất nhiên rồi.

- Đấy thấy chưa, tao biết hết khi mày nói với tao là mày có diêm. Đó là LOGIC.

- Thế thì cần chó gì phải học. Tao cũng biết.

Nói xong Cáo bỏ đi, vui vẻ hơn thỏ, huýt sáo và nhảy tung tăng. Gặp Gấu giữa rừng. Gấu hỏi:

- Cáo, sao mày vui thế?"

- Tao biết thế nào là LOGIC rồi. Phải vui chứ.

- Thế nó là cái quái gì hả?

- Thí dụ, mày có diêm không?

- Không. Gấu đáp.

- Thế thì mày không bao giờ "L... ê... n...".

SÂN BAY

Trên máy bay, một ông cứ nhìn chăm chăm lên ngực một cô chiêu đãi viên có

cài một chiếc huy hiệu máy bay. Cô ta liền hỏi:

- Này, ông có thích chiếc máy bay này không? Nếu thích tôi sẽ tặng ông.

- Rất thích. Nhưng tôi thích sân bay hơn nhiều.

TRÚNG THƯỜNG

Tại các vũ trường Sài Gòn, để khuyến khích bà con uống bia, các hãng bia thường tổ chức quay xổ số vào lúc nửa đêm. Hôm đó hãng Bia 333 đứng ra đăng cai. Kết quả, một anh trông điệu bộ xỉn nhất trúng giải độc đắc. Mọi người rất ngạc nhiên, xúm lại hỏi:

- Làm cách nào mà anh đoán ra số trúng?

- À, hôm nay tôi uống bia 333, vì vậy tôi cứ lấy 3 nhân với 3 rồi lại nhân với 3 thành 28, rồi tôi mua số 28 và trúng giải độc đắc.

- Cậu say rồi, 3 nhân 3 nhân 3 là 27, đâu phải là 28.

- Ái chà, vậy sao. Nhưng các anh cũng có cách nào nghĩ ra số 28 đâu.

CÙNG CHỦ ĐỀ

Trong một cuộc triển lãm tranh, có bày ba bức tranh của một họa sĩ: Một bức vẽ chiếc bánh mì bị cháy đen, một bức vẽ đội quân chết như ngã rạ, một bức vẽ một người đàn bà có thai. Ngạc nhiên vì sự khác nhau quá lớn giữa ba bức tranh, người xem hỏi tác giả của nó và được trả lời: “Ba bức tranh tuy khác nhau nhưng đều có chung một chủ đề là: *Rút ra không kịp*. Bánh mì do rút ra không kịp nên bị cháy đen thui, đội quân rút ra không kịp nên chết như ngã rạ, còn bà chứa thì...”.

ĐANG LẠI GẦN

Một anh chàng vào công viên chơi, chợt nhìn thấy một cô gái trẻ đẹp đang ngồi ở đầu một ghế đá. Máu “nghề nghiệp” nổi lên, anh quyết định “triển khai”. Tiến lại ngồi ở đầu ghế bên kia, và với bản chất nói ít hành động nhiều, anh từ từ xích lại dần dần cô gái.

Cô gái bực mình:

- Anh kia, hãy dừng lại đi, anh đã đi quá xa rồi đấy.

Nhanh trí:

- Ô, anh đang lại gần em đấy chứ!

Cô gái: ..?...?

DÀI NHƯ CŨ

Vua sắp đi viễn chinh, hoàng hậu thì trẻ đẹp mà tính hơi quá dễ dãi, lo lắng, không ngủ được. Bụt hiện lên hỏi, vua kể lẽ sự tình, bụt nói:

- Con đừng lo nữa, ta cho con một phép mầu. Nếu người đàn ông nào mà lảng cháng với hoàng hậu thì sẽ bị cụt cái bộ phận đó.

Vua an tâm lên đường chinh chiến. Năm sau ngài trở về, gọi tất cả các quan ở nhà trông nom hoàng hậu và bắt phải cởi bỏ y phục. Than ôi, ai cũng bị cụt, trừ mỗi một mình quan tể tướng. Vua xúc động vì lòng trung thành của cận thần, nói:

- Duy chỉ có người là tử tế, nay người muốn gì ta cũng thưởng.

Tể tướng lấy giấy bút ra viết.

- Xin bệ hạ nếu có phép mầu thì làm cho lưỡi của thần dài ra như cũ.

LẦM LÌ

Có ba người ngồi cạnh nhau trên máy bay trong một chuyến công tác xa, hai anh thứ nhất và thứ hai nói chuyện hàn huyên với nhau rồi sau cùng nói về chủ đề... ấy, anh thứ nhất khoe, tối hôm qua tớ làm hai “nháy” nhưng tôi vẫn còn muốn nữa nhưng cô ấy nói, “thôi mai anh đi rồi anh cần phải giữ sức khỏe”. Anh thứ hai có vẻ hùng hồn hơn: hai “nháy” ăn thua gì, tớ ba “nháy” cơ, anh thứ nhất hỏi anh thứ hai thế vợ cậu nói gì, anh thứ hai nói vẻ buồn rầu “cũng như vợ cậu nói thôi”. Rồi cả hai người quay sang anh thứ ba hỏi, tối qua anh được mấy “nháy”, hỏi mãi... bức quá anh mới ậm ừ trả lời... một “nháy”. Cả anh thứ nhất và thứ hai bật cười, rồi hỏi “thế vợ anh nói gì”? Anh thứ ba ậm ừ, cô ấy nói “anh ấy sắp đi rồi mà bây giờ vẫn chưa chịu thôi”.

ALADANH

Aladanh sau khi lấy được công chúa, trong đêm tân hôn vô tình thế nào lại sờ phải cái đèn thần, lập tức thần đèn hiện lên khoanh tay nhìn hai vợ chồng. Công chúa ngượng lấm nói: Anh đuổi cái thằng này đi chứ. Aladanh lập tức ra lệnh cho thần đèn: Thần đèn hãy đi xây cho ta một cái lâu đài thật to. Thần đèn biến đi sau 5 phút đã xây xong quay lại tiếp tục khoanh tay nhìn hai vợ chồng. Aladanh tức giận ra lệnh: Thần hãy san bằng cho ta ba quả núi. Sau 3 phút thần đèn đã làm xong và đã có mặt ở đầu giường. Aladanh bối rối không biết phải làm gì nữa. Lúc đó công chúa nói: Em đã có cách rồi và gọi thần đèn ra ngoài cửa, và từ lúc đó trở đi không thấy thần đèn quay lại nữa. Sáng ra Aladanh ra cửa thấy thần đèn đang ngồi khóc ở trước cửa Aladanh hỏi: Làm sao thần đèn lại khóc, công chúa giao cho việc gì mà làm mãi không xong. Thần đèn mếu máo:

"Công chúa đưa cho con cái sợi này bắt con vuốt cho thẳng mà con vuốt mãi cả đêm nó vẫn cứ xoắn".

HOA HỒNG

Một cô giáo rất trẻ mặc một chiếc áo len đẹp có thêu một bông hoa hồng rất to và đẹp ở trên ngực.

Cô giáo tỏ ra rất hãnh diện khi được các em học sinh khen chiếc áo của mình. Nhân tiện đó cô giáo muốn kiểm tra kiến thức của các em học sinh liền hỏi:

- Đố các em hoa hồng sống bằng gì?

Học sinh thứ nhất trả lời:

- Thưa cô hoa hồng sống bằng không khí và nước lã ạ!

Cô giáo nói không phải.

Học sinh thứ hai nhìn bông hoa trên ngực cô giáo và trả lời:

- Thưa cô hoa hồng sống bằng sữa ạ!

Cô giáo đỏ mặt trả lời không phải.

Học sinh thứ ba trả lời:

- Thưa cô hoa hồng sống bằng phân và nước giải nên nó mới to và đẹp như thế ạ.

Cô giáo rất hài lòng, nhưng học sinh thứ hai tỏ vẻ rất ngạc nhiên :

- Thưa cô em không ngờ rế của nó lại dài đến như vậy!!!

GIÀ VÀ TRẺ

Tại bãi tắm, có cô gái xinh như mộng mặc đồ bikini tiến lại chỗ một cậu thanh niên và một ông già đang nằm phơi nắng để hỏi giờ. Anh chàng thanh niên nhanh nhẹn trả lời:

- Em ơi, hiện đang là giờ cao điểm: 12 giờ!

Còn ông già thì cần nhần nói :

- Đáng tiếc là đã sắp 5 giờ rưỡi chiều rồi, thưa cô!

TIẾP TẾ

Tại một trại giam nữ trại trưởng sau khi đi nhận tiếp tế lương thực về khoe:

- Chị em ơi, tôi muốn báo cho chị em hai tin mới, một tin vui, một tin buồn, chị

em thích nghe tin nào trước. Các nữ tù nhân nhao nhao lên:

- Nói tin vui trước đi, sau đó hãy nói tin buồn.

Nữ trại trưởng thông báo :

- Tin vui là: chúng ta được tiếp tế rất nhiều dưa chuột tươi và to.

Cả phòng giam như tức nước vỡ bờ reo lên vui sướng. Chị em hỏi:

- Thế tin buồn là gì?

- Tin buồn là: Tất cả các quả dưa chuột đều bị thái thành lát hết rồi.

Ở NHÀ KHÔNG ĐƯỢC

Trong rạp hát, một đôi trai gái cứ hôn nhau liên tục, từ phía sau một giọng phần nộ cất lên:

- Trò này diễn ra ở nhà có hơn không!

Tiếng trả lời từ phía trên:

- Nhưng ở nhà vợ tôi không cho phép, thưa ngài!

TỬU SẮC

Có một anh nọ nghe lỏm thấy người ta lúc ngồi ăn thường nhắc đến hai chữ "tửu sắc". Anh ta biết tửu là rượu, còn sắc thì anh ta đoán là cơm, đã nói đến rượu là phải nói đến cơm, chắc chẳng còn gì khác.

Một hôm, có người bạn mời ăn cỗ. Anh ta uống rượu đã ngà ngà, liền lên mặt ta biết chữ bảo bạn:

- Thôi, cho sắc ra đi chứ!

Bạn ngỡ là anh ta rượu say rồi, muốn đòi đi chơi gái, bèn nói:

- Vâng, bác cứ uống rượu đi đã... Rồi thế nào cũng có "sắc" cho bác.

Anh ta càng được thể khê khà:

- Bao giờ tôi cũng thế. Có "tửu" thì phải có "sắc" mới được. Không có sắc thì tôi cồn cào không chịu được.

Bạn vừa cười vừa ép uống rượu nữa.

Anh ta đợi một chốc không thấy cơm đem ra lại giục:

- Thôi cho sắc ra đi. Tôi không chịu được nữa rồi. Thứ nhất thì cho tôi "sắc

nóng", thứ nhì thì cho tôi "sắc nguội". Nhược bằng không có nữa, thì cho tôi "sắc sém" cũng được.

Vừa lúc ấy, vợ bạn ở trong nhà bùng liền cơm ra. Anh ta trông thấy, mừng quýnh, một tay vỗ đùi, một tay trở liền cơm, bảo:

- Có thể chứ lì! Bác còn hăm tôi mãi. Chẳng "sắc" là gì kia?

Bạn cho là anh ta muốn chòng ghẹo vợ mình, nổi khùng lên vừa đánh đuổi vừa mắng:

- À, mày muốn "sắc" của ông à! Đây "sắc" này! "Sắc này"!

VỀ QUYẾN RŨ

Người cha triệu phú nói với con gái đã luống tuổi mà chưa chồng:

- Con gái rượu của ba, chốc nữa cậu Trọng Ninh sẽ ghé qua đây, muốn làm quen với con để xin cha cho con làm vợ đấy. Con hãy ngồi cạnh cái két đựng tiền kia, ba tin rằng, trên cái nền ấy, trông con sẽ quyến rũ lên rất nhiều đấy.

KHÔNG DÁM MẠO PHẠM

Một bà vợ, thuê một người thợ sơn về sơn lại nhà cửa. Đêm đó, khi người chồng về nhà không biết rằng sơn còn ướt, nên khi bật điện không may để lại dấu tay trên tường. Hôm sau, khi người thợ sơn đến để tiếp tục công việc, bà vợ vội nói:

- Anh vào trong phòng ngủ, tôi sẽ chỉ cho anh xem chỗ tối qua chồng tôi sờ.

Người thợ sơn đỏ mặt, bối rối:

- Không, không... thưa bà, tôi đâu dám mạo phạm như vậy!

ĂN GÀ THAY RAU CHỨ

Năm nọ, trời hạn hán triền miên, dân tình mất mùa nên cuộc sống cơ cực không thể kể xiết. Một ông quan được lệnh đi thị sát tình hình, xem cuộc sống muôn dân ra làm sao để tâu báo cụ thể với triều đình. Đến một vùng nọ, nghe quan huyện bẩm báo hạn hán làm người dân mất

mùa, đến rau cũng không có mà ăn. Viên quan nọ nghe huyện quan trình bày liền đập bàn quát:

- Sao anh ngu thế! Không có rau để mà ăn thì có sao anh không bảo người ta luộc thịt gà, thịt vịt thay rau mà ăn hử!

SAO CON BIẾT

Cơm tối xong, bà mẹ và cô con gái rửa bát dưới bếp. Bỗng có tiếng bát vỡ từ dưới bếp vang lên rồi im lặng. Cậu con trai liền nói:

- Mẹ lại đánh vỡ bát đấy bố ạ.
- Sao con biết là mẹ đánh vỡ?
- Vì con không thấy tiếng quát tháo của mẹ.

CON CHẢ DẠI

Phu nhân giám đốc nọ, dắt theo cậu con trai đi dạo phố, bỗng gặp cô thư ký riêng của chồng. Bà bảo cậu con trai:

- Dững! Lại hôn cô đi con.

Thằng bé lắc đầu phùng má:

- Không.
- Dững! Mẹ bảo con hôn cô cơ mà.
- Không, con không hôn cô.
- Tại sao con không hôn cô?
- Sáng qua, bố định hôn cô nên bị cô dang tay tát đấy, con chả dại...

ƯU ĐIỂM

Người cha giục con trai:

- Con bé đó đẹp người, đẹp nết, con nên cưới nó làm vợ, còn chờ gì?
- Con cũng đồng ý với bố điểm đó. Nhưng cô ta có một nhược điểm là dễ giận ai thì "cà lăm", cả buổi chưa nói được một lời.
- Đó chính là ưu điểm đấy! Cưới ngay đi, sau này con sẽ thấy rằng bố nói đúng.

ĐÁP XUỐNG HAY LÀ...?

Sau khi chuyến máy bay đáp xuống một cách khó khăn vì thời tiết xấu, theo

thông lệ của hãng hàng không, viên phi công đứng ở cửa để chào tạm biệt hành khách. Anh ta không dám nhìn hành khách, vì sợ họ phàn nàn về sự cố vừa rồi nhưng may mắn không ai nói gì.. Cuối cùng, có một bà cụ hỏi:

- Con trai yêu, ta hỏi thật, vừa rồi chúng ta đáp xuống hay bị bắn rơi vậy?

EM ƠI... CỨT

Chuyện xảy ra ở một nhà máy nọ. Có hai anh chị, từ lâu đã phải lòng nhau nhưng không ai dám nói với ai một lời nào. Cứ thế, sự việc kéo dài hơn hai năm. Người ta gọi đây là mối tình câm.

Rồi một hôm, cơ hội đã đến. Công đoàn nhà máy tổ chức đi xem phim. Do ai cũng biết hoàn cảnh của đôi anh chị này nên "tổ chức" đã tạo điều kiện... Họ xếp chỗ cho chàng và nàng ngồi sát cạnh nhau. Không hiểu nàng có theo dõi được nội dung phim không, chứ còn chàng thì đã mấy lần cố gắng nắm tay nàng để nói lên "lời có cánh" ấp ủ lâu nay, nhưng

chàng ta cứ ấp úng mãi không nói ra được. Phim chiếu đã hết, đèn bật sáng, mọi người lục tục ra về. Cả chàng và nàng đều tiếc nuối. Để tự tạo điều kiện, chàng mạnh dạn đề nghị được cùng nàng vào công viên đi dạo... "Lòng vả cũng như lòng sung" nên nàng chấp nhận ngay lời chàng...

Đi một vòng, rồi hết hai vòng công viên, vẫn không thấy chàng nói gì, đến vòng thứ ba, chợt thấy chàng hụt hơi gọi nàng:

- E... Em... ơ... ơ...

Nghẹn ngào xúc động, nàng không nói lên lời. Không thấy nàng trả lời, chàng tiếp tục gọi:

- Em ơi.

Cố gắng trấn tĩnh, nén lại niềm hạnh phúc đang làm nàng nghẹn ngào vì giây phút mình đã phải chờ đợi bao lâu, nàng đáp:

- Dạ.

Và chàng tiếp lời:

- Anh... anh giảm phải cư...út rồi!

CÓ CẦN THÊM GÌ KHÔNG?

Người đầy tớ của văn hào Pháp - Vonte, không biết chữ, nhờ ông viết hộ bức thư gửi về nhà. Viết xong, Vonte đọc lại cho anh ta nghe rồi hỏi:

- Có cần gì thêm không?

Anh đầy tớ cảm cầu:

- Xin ông viết thêm rằng ông chính là tác giả của bức thư rối rắm khó hiểu này.

TÂM LÝ

Dự đám cưới của người anh, chàng thanh niên mặc đồ bộ giống hệt anh mình. Bà mẹ cười:

- Nhưng như vậy làm sao khách mời biết được con không phải là chàng rể?

- Dễ mà mẹ, chỉ mỗi mình con mới có nụ cười trên môi thôi!

CHA ĐẠO ĐẠI GÁI

Ở cạnh nhà thờ nọ là một mái lều của hai vợ chồng người nông dân. Vợ bác nông dân là một người đàn bà rất đẹp xinh đẹp. Ngày ngày, từ bên này trông sang, để ý tới nàng, cha đạo đâm ra phải lòng đứng ngồi không yên. Nhưng ngược lại, thấy thái độ của cha đạo rất trâng tráo thì người vợ của bác nông dân rất bức bối. Tuy nhiên, cha đạo rất hy vọng là sẽ chiếm được cảm tình của người đàn bà có chồng kia, và càng ngày cha đạo càng tỏ thái độ sẵn đón và bốn cợt một cách lộ liễu.

Người vợ bác nông dân rất bức bối, nghĩ cách phải cho cha đạo si tình này một bài học mới được. Tối hôm đó bác nông dân vừa đi làm về, người vợ liền kể hết chuyện của cha đạo tán tỉnh mình cho chồng nghe và bảo chồng ngày mai đóng ngựa giả bộ lên tỉnh có việc. Người chồng đồng ý ngay. Hôm sau, bác nông dân đóng ngựa rồi đánh xe ra đi. Vừa chập tối cha đạo đã mò sang gõ cửa, vợ

bác nông dân mở cửa ngay cho ông ta vào, cha đạo liền giở trò sàm sỡ, ôm lấy người đàn bà. Nhưng ngay lúc đó lại có tiếng gõ cửa. Người vợ bác nông dân liền bảo với cha đạo:

- Chắc là chồng tôi về đấy. Cha sang ngay buông bên ngời xay kê đi, nếu chồng tôi biết thì cha sẽ như đòn. Tôi sẽ bảo với ông ấy là bà cô sang xay kê nhờ.

Cha đạo ngoan ngoãn làm theo ngay. Bác nông dân vào nhà và hỏi:

- Ai lục đục ở trong nhà đấy?

Người vợ trả lời đồng dặc cố làm cho ông cha đạo nghe thấy:

- À bà cô sang xay kê nhờ đấy mà.

Và hai vợ chồng bác nông dân ngồi trò chuyện với nhau thâu đêm. Còn cha đạo thì cứ thế ngồi xay kê mệt nhoài đến gần sáng, khi hai vợ chồng bác nông dân ngủ thiếp đi, thì cha đạo bò nép vào thành giường và mở cửa lủi thủi ra về. Cha đạo vừa đi vừa chửi thảm tử về nuôi tiếc.

- Đúng là mất công, mất sức mà chẳng được màu sít gì!

Qua mấy ngày, người vợ bác nông dân ngọt ngào hỏi:

- Chào cha! Mời cha tối nay sang chơi, cố kê cha xay giúp chúng tôi hôm trước đã ăn hết rồi!

HY SINH

Năm cô gái tóc vàng và một cô gái tóc hung đi leo núi. Đến một triền núi thì vách đá bị sụp và tất cả bọn họ chỉ kịp bám vào một nhánh cây. Họ nhanh chóng nhận ra rằng nhánh cây chỉ chịu nổi sức nặng của năm người, nếu không sẽ gãy và cuộc đời của họ sẽ chấm dứt. Sau một hồi im lặng, cô gái tóc hung nói: "*Thôi được, tôi sẽ hy sinh vì các bạn*". Năm cô gái tóc vàng xúc động đến nỗi cả năm đều vỗ tay tán thưởng...

THÓI QUEN ĂN CẤP

Có anh làm nghề đầu bếp, hôm ấy ngồi thái thịt ở nhà, nhìn ngang nhìn ngửa không thấy người, vội lấy một miếng thịt giấu vào người. Vợ trông thấy mắng.

- Đây là thịt nhà mình cơ mà. Sao phải làm thế hả trời?

Anh ta đáp:

- Tôi quên mất!

CHƯA PHẢI TÔI TỆ NHẤT

Một bà vợ bảo anh hướng dẫn viên du lịch:

- Này anh, làm ơn đưa vợ chồng tôi đến quán ăn dở nhất ở thành phố này.

Người thanh niên ngạc nhiên hỏi:

- Thưa bà, sao lại thế?

- Tôi muốn cho lão chồng của tôi thấy rằng những món ăn tôi vẫn nấu ở nhà chưa phải là tồi tệ nhất.

CỨU VỚT DANH DỰ CHO NHAU

Đêm tân hôn của cặp vợ chồng đã luống tuổi không xảy ra chuyện gì.

Sáng sớm, người chồng bảo với vợ:

- Phu nhân yêu quý của anh! Để cứu vớt danh dự của mình, anh sẽ cắt ngón

tay lấy máu nhỏ xuống ga trải giường.

Người vợ nói:

- Vâng. Còn tôi, để cứu văn danh dự của ông, tôi sẽ hỉ mũi thật nhiều lên ga trải giường.

KHÔNG ĐƯỢC ĐÂU

Tuần trăng mật, đôi uyên ương nọ đi nghỉ ở thành phố cổ. Cô gái giao hẹn với chàng trai là cứ mỗi lần tiếng chuông điểm giờ của thành phố gióng lên thì họ sẽ lên giường.

Đến nửa đêm, chàng trai mệt quá, loạng choạng bước ra ngoài kiếm thứ gì đó để ăn và đến điểm canh khấn khoản xin ông già trực điểm:

- Ông làm ơn bốn tiếng hãy đánh chuông một lần. Tôi xin biếu ông ít tiền.

Ông già nghiêm khắc đáp:

- Không được đâu! Lúc chiều có một cô gái rất xinh đã cho tôi khá nhiều tiền và nhờ tôi cứ nửa tiếng lại đánh chuông một lần rồi!

LẬP LUẬN

Vợ trách chồng:

- Em không hiểu sao anh cứ uống mãi ngay cả khi anh không khát.
- Còn cô, sao cứ đứng mãi trước gương khi cô trông như một con khỉ đột.

ẤY CHẾT... ANH SẼ ĐI NGAY

Anh chồng đang xem ti vi. Cô vợ bảo:

- Anh lấy túi đến cửa hàng mua thực phẩm luôn đi.
- Đó không phải là công việc của đàn ông.
- Vậy thì hãy cởi quần áo ra và đi vào phòng ngủ, tôi sẽ vào ngay đây.
- Ấy chết, đừng nên đùa ác như thế...
Nào túi đi chợ đâu?

THĂM VỢ ... BỊ PHẠT

Hai vợ chồng đi nghỉ ở hai nhà nghỉ khác nhau. Nghỉ được một tuần, anh chồng quyết định đến thăm vợ xem vợ nghỉ ngơi thế nào. Họ gặp gỡ nhau và cùng nhau đi dạo. Nhớ vợ quá, anh chồng ôm hôn cuồn cuộn nhiệt cô vợ ở lối đi có trồng cây hai bên. Đột nhiên, viên cảnh sát bắt gặp.

- Xin ông nộp phạt ba đô la vì vi phạm đạo đức tại nơi công cộng. Còn bà này, đã vi phạm lần này là lần thứ mười trong ngày, vậy bà phải nộp ba mươi đô la.

THÔNG MANH

Anh ta thông manh, dính líu tới việc kiện tụng phải giải tới công đường. Anh ta thưa ngay với quan huyện mình mất mù, không thấy gì cả.

Quan hỏi:

- Mắt anh trông rất sáng, sao lại khai là mù!

Anh ta bẩm:

- Quan lớn nhìn tiểu nhân thì rõ ràng, minh bạch thế đấy. Nhưng tiểu nhân nhìn quan lớn thì chỉ thấy tối tăm, chẳng rõ ràng gì cả.

RƯỢU CHUA

Khách vào hàng uống rượu, chê rượu chua. Nhà hàng giận lắm treo ngược khách lên xà nhà. Một người trông thấy hỏi. Nhà hàng kể tội:

- Rượu của hàng tôi rất ngon, anh này lại chê chua. Không treo lên còn để làm gì?

Uống xong, anh này nhăn mặt bảo chủ nhà:

- Hãy thả người ta ra, treo tôi thay vào!

HAI TÍNH NÓNG

Vừa vào ngồi trong hàng, anh ta đã làm ấm ỉ:

- Sao không đem miến cho ta?

Chủ quán bưng miến tới, nghiêng bàn, giục rồi:

- Bác ăn nhanh lên, tôi còn phải rửa bát!

Anh ta tức lắm, về nhà nói vợ:

- Tao tức chết đi được!

Vợ vội vợ khăn gói, to tiếng:

- Anh chết, tôi đi lấy người khác.

Mới đi lấy chồng khác, người chồng sau đã đuổi khỏi nhà, phải quay về với chồng cũ, chị vợ nói chửa:

- Sợ anh không chịu nuôi con!

Một người nóng, chỉ một người nóng; một người nóng lại gặp một nóng, mọi người đều nóng thì chết nóng cũng chẳng có gì lạ.

NGÔN NGỮ QUẢNG CÁO

Cô gái nọ đến tuổi cặp kê, thế nhưng chẳng có chàng trai nào để ý. Thế là cô làm bạn với tivi để giải sầu, có lẽ vì thế nên cô thuộc lòng những câu quảng cáo về các loại hàng hóa.

Một hôm, cô đã gửi đăng trên mục tìm

bạn bốn phương của một tờ báo như sau: "Tôi: Nguyễn Thị X., 21 tuổi, ở số nhà... phố... thành phố... điện thoại số... hình ảnh rõ nét, màu sắc rực rỡ, âm thanh trung thực, tuyệt hảo, khỏe như lực sỹ và rất nhạy cảm, chất lượng thể hiện phía trong vỏ máy, tốt bền khi sử dụng, liên tục, liên tục, điều đó không phụ thuộc vào bạn, chất lượng tuyệt vời, chỉ một lần là bạn thích thôi mà, hãy thử dùng xem. Khi cần là có, khi muốn là được. Làm dịu cơn khát của bạn, gợi cảm, hào phóng, sau bốn mươi năm vẫn chạy tốt. Nếu bạn từng nghĩ mọi người con gái đều giống nhau thì hãy nghĩ lại, sự lựa chọn của thế hệ mới. Bảo hành miễn phí hai mươi tư tháng, ưu tiên cho những đối tượng chính sách. Rất hân hạnh đón tiếp".

ĐỂ CHỊ LẠI CHO TÔI

Chị nọ trẻ đẹp, duyên dáng. Trong bốn mươi ngày đầu chồng mới chết. Sáng nào cũng thắp hương trên mộ chồng sụt sịt khóc. Có ông hàng xóm để ý thấy vậy nên

một hôm anh ta cũng ra mộ người hàng xóm xấu số, thắp hương, rồi cũng giàn dụa nước mắt. Khi ra mộ chồng để thắp hương như mọi bận, chị ta gặp ông hàng xóm đó đang thắp hương trên mộ chồng mình mà khóc. Người quả phụ rầu rĩ hỏi:

- Vì sao anh khóc chồng tôi?

Ông hàng xóm mếu máo:

- Tôi thương anh ấy lắm... anh ấy chết đi đã để chị lại cho tôi chăm sóc!

Người quả phụ đứng ngây ra không biết thực hư thế nào.

HI BÍ

Người nọ theo bạn về xuôi, khi ra chợ thấy quả bí ngon nhưng không biết tiếng Kinh để hỏi mua bán như thế nào nên cứ đứng tần ngần mãi.

Thấy vậy, bà bán hàng hỏi:

- Anh mua gì?

Nhưng anh ta cứ lúng búng trong miệng, tay chỉ vào quầy hàng. Hàng nhiều, chẳng biết anh ta muốn mua thứ hàng gì. Bà chủ hàng đành quay ra tiếp khách hàng khác.

Buột miệng anh ta văng tục.

- Ô hơ, mi hi bí vị (ơ hơ, bà mặt.... này).

Bà chủ hàng nghe thấy tiếng "bí" thì nói ngay:

- Anh mua bí hử? Rồi bê quả bí cho anh ta.

Ôm quả bí về, anh ngượng, cứ tùm tùm cười và tự trách mình là dốt.

NHƯ CÁI ĐIỀU NHÀ TRẠM

Ngày xưa ở các mừng lớn, châu mừng đều dựng nhà trạm làm nơi nghỉ ngơi, ăn ngủ của các tạo mừng xa, mừng ngoài về hầu. Nhà trạm có các cô gái xinh đẹp, hát hay, đàn giỏi tiếp cơm, hầu rượu, nạp thuốc phiện vào nõ điếu, chải nệm bông màn cho các tạo...

Trong số các cô, không may có người mang bụng, châu mừng mới gọi đến tra xét:

- Con kia sao mày không chồng mà chứa, vi phạm luật tục của bản mừng, làm suy đồi phong tục. Mày ngủ với thằng nào, phải khai thực để mừng phạt vạ nó.

Cô gái ngênh mặt.

- Tôi là con gái nhà trạm. Cái của tôi như là cái điều nhà trạm, xin cháu mừng hỏi các tạo.

Cháu mừng cất ngang lời quát:

- Ô hơ, cái ấy của mày như cái điều nhà trạm, chả hóa ra các tạo đều cho mồm vào cái ấy của mày ư?

Cô gái thực thà thưa.

- Bẩm đúng thế ạ!

NGÁO ÔP... TẠO

Mặt trời đã đi ngủ từ lâu mà anh thường dân nọ vẫn bị tạo sai đi lấy giấy tờ lên quan cháu mừng. Việc quan, việc tạo không thể trì hoãn, anh ta cầm giấy đi ngay. Nhưng đi được một quãng đường thì sức nhớ, chưa kịp dặn vợ về công việc ngày hôm sau, vội vàng quay lại.

Tới nhà, anh ta rón rén bước lên cầu thang rồi nhẹ nhàng đẩy cửa định u òa cho "hắn" giật mình cái chơi. Anh ta khe khẽ mở màn thì thấy thằng chết tiệt nào đã nằm cạnh vợ rồi.

Anh ta quát:

- Mày là thằng chết tiệt nào?

Thằng khốn nạn giật mình, ngồi nhồm dầy dọa:

- Tao là ngáo ộp đây.

Anh ta túm ngực áo thằng ngáo ộp nện tới tấp:

- Ngáo ộp này, ngáo ộp này!

Máu mồm, máu mũi tứa cả ra "ngáo ộp" chịu không nổi, đành xưng thật.

- Tào, tào đây!

- À, mày còn lấy tào ta để dọa dẫm hả?

- Lại nện tới tấp - Tào này! Tào này!

- Tào thật mà! Tào thật mà, xin tha cho!

Khi tào đã ngắt xỉu thì anh ta buông tay xuống nhìn tào nói:

- Ô, tào thật à? Ừ... thôi tôi xin lỗi tào! Tào thì làm gì mà chẳng được!

NÓ CŨNG CÓ RÂU

Lại chuyện ở nhà lang. Trong một bữa rượu, các vị chức sắc của bản mừng đã ngà ngà say, rung đùi tán tỉnh về các loại

"của" chị em. Thế này là loại lá tre, thế này là loại lá vông, lá khoai...

Các vị vô dùi, vô mông cười ngất, cười ghêo.

Một lang để râu ria lởm chởm, mắt lơ đồ vì rượu, quờ tay vào một cô gái đang hầu rượu, lang khề khà nói:

- Này cô em xinh đẹp ơi. Thế... thế cái ấy của em nó là thế nào?

Cô ta trề môi, đảo để nói:

- Dạ bẩm lang.

Người xinh cái ấy cũng xinh

Nó cũng như mình, nó cũng có râu.

Bất giác các quan đều sờ tay lên cằm.

VỀ MUỘN - VỀ SỚM

Hai mẹ con nhà nọ thường cãi nhau về chuyện anh con trai thường đi chơi về rất muộn. Một lần, sau khi bị mẹ chửi mắng, anh con hứa:

- Thưa mẹ, từ nay trở đi con không đi chơi về muộn, mà làm theo ý mẹ luôn về sớm ạ.

Tối hôm ấy anh con trai ra đi và đến

sáng tinh mơ hôm sau mới vác cái mặt hốc hác về nhà. Bà mẹ nhìn thấy mặt con thì nháy lam ba đa, xĩa xối vào mặt:

- Thằng trời đánh kia, bà dạy mày như thế nào mà bây giờ mày mới vác cái mặt về hử?...

Khi đó cậu con cãi lại:

- Thế nào mẹ cũng nói được, về thế này là quá sớm còn gì nữa, về sớm hơn được thế nào hả mẹ?

ĐỪNG ĐỔI

Chuyện xảy ra trong rạp chiếu bóng. Một cô gái ghé sát tai vào tai mẹ ở bên cạnh và nói:

- Đồ rác rưởi.

Bà mẹ nói:

- Đợi đấy... Để mẹ xem sao, con đổi chỗ cho mẹ!

Bà đổi chỗ cho con gái. Sau khoảng năm phút, không thấy có động tĩnh gì, bà liền ghé sát vào tai người đàn ông kế bên nói khẽ, giọng nũng nịu:

- Nào, ông định hờn đổi suốt cả buổi chiếu bóng hay sao?

TIẾP THỊ DẦU CỌ

Chuyện xảy ra trong một buổi giới thiệu dầu ăn của một Công ty dầu thực vật nổi tiếng ở Đông Nam Á.

Có một chàng trai nước ngoài là nhân viên tiếp thị. Anh ta tới lân la làm quen với số khách nữ trẻ, giơ chai dầu cọ vàng ươm và tập nói tiếng Việt.

- Ê... em... e... em có... thích... dầu...

- Thích! Các cô gái khúc khích cười đùa lại.

- Thích... Ở... ở... cọ không?

Các cô gái đỏ mặt ngớ ngác.

DIỄN VIÊN NỔI TIẾNG

Một diễn viên điện ảnh rất nổi tiếng đang ngồi trên tàu hỏa thì bị hai phụ nữ có tuổi nhận ra và bị họ quấy rầy bằng đủ các thứ chuyện tào lao. Người diễn viên không biết tìm cách nào để chấm dứt những câu chuyện vô vị mà hai người phụ

nữ đang thao thao nói. Lát sau, đoàn tàu chui vào đường hầm nhưng đèn trong toa tàu vẫn chưa bật. Trong khoảng thời gian ngắn ngủi đó. Người diễn viên liền áp mu bàn tay của mình vào miệng hôn một cái thật kêu. Khi đoàn tàu ra khỏi đường hầm, trời sáng, hai phụ nữ nhìn nhau trong im lặng, lạnh lùng.

KỂ CHUYỆN Ở NHÀ

Có ông quan nọ làm việc ở huyện nhưng lại để vợ ở quê trông coi nhà cửa, ruộng vườn. Một hôm có bác tá điền ở quê ra vào thăm quan huyện. Quan hỏi:

- Ở nhà dạo này thế nào? Bà có nhớ gì tao không? Nói cho tao nghe có đầu có đuôi.

- Bẩm, bà không nhớ gì cả. Có một chuyện là con chó của nhà chết rồi ạ.

- Tội nghiệp, nó khôn là thế. Thế nó bệnh gì mà chóng chết thế? Mới hôm nào...

- Bẩm, thưa quan. Nó bị chết bồng ạ. Chết cạnh chuồng lợn.

- Thế lợn thì sao?

- Lợn cũng chết cháy tiệt ạ. Bò, ngựa cũng bị thui cả ạ.

- Chết chữa! Tại sao lại bị cháy thế? Nói đầu đuôi tao nghe nào, liệu có đứa nào thù hằn gì mà nó đốt không?

- Bẩm không ạ. Tại có một tàn lửa từ bếp bay lên.

- Vậy cả nhà cũng bị cháy hết hay sao?

- Vâng ạ.

- Thế người có ai việc gì không?

- Có ạ. Bà ở nhà bị phỏng nặng sắp chết.

CÁI ẤY THÌ... CON XIN CHỊU

Có anh chàng kia vốn đại là ngốc, mà lại lần đầu đi làm rể nên trong bụng rất lo. Biết tính con nên trước khi con đi ở rể, bố mẹ gọi vào dặn dò:

- Ở rể thì khó gì mà ngại. Chỉ cần bố vợ làm gì thì mình làm nấy, cho khỏi mất lòng ông ta là được.

Anh ta nghe nói vững dạ, khăn gói sang nhà bố vợ. Hôm ấy, cùng ngồi ăn

cơm với bố vợ, thấy bố vợ gấp thịt, anh ta cũng gấp thịt; bố vợ chấm rau, anh ta cũng chấm rau; bố vợ đổi cầm đũa tay trái anh ta cũng đổi cầm đũa tay trái. Bố vợ vô ý đánh rơi mấy hạt cơm ra chiếu, anh ta cũng bỏ mấy hạt cơm ra chỗ mình ngồi. Bố vợ đang ăn canh miến thấy thế, không nhìn được, bật phì cười, nào ngờ bị sặc. Một sợi miến lòng thông thò ra ngoài lỗ mũi. Anh ta nhìn bố vợ ngẩn người ra rồi đứng dậy chấp tay vái:

- Thưa thầy! Cái gì thì con làm được, chứ cái ấy thì con xin chịu.

TIÊN NHÂN THẲNG NÀO

Một anh chàng vô tâm vô tính, làm ăn chẳng nên trò trống gì. Vợ bực lắm. Một hôm bảo:

- Bây giờ phải liệu đường mà làm ăn, chứ ai lại ngồi ăn không mãi thế! Như người ta thì cũng cầm dao lên rừng đốn lấy gánh củi, giúp đỡ vợ con chút nào hay chút ấy chứ.

Anh ta nghe vợ, cầm lấy con dao xăm

xăm đi vào rừng. Lúc đi vợ dặn:

- Tính hay quên thì nhớ giữ lấy con dao, đừng có về không đấy.

Dọc đường mót đại tiện, chàng ta xuống ruộng, cắm con dao bên cạnh rồi ngồi thụp xuống. Nhưng có cái nón đeo kè kè bên lưng quên không cởi ra nên đánh phệt ngay vào nón. Xong đứng dậy anh ta bước vài bước thì đá phải con dao, nhưng quên mất là dao của mình, mừng quỳnh lên:

- A ha! Ông bắt được con dao của đứa nào!

Liên cúi xuống nhặt con dao thì đụng phải cái nón sau lưng, ngoảnh lại thấy đầy một nón phân. Anh ta lật đật vừa cởi nón vừa chửi:

- Tiên nhân đứa nào ỉa vào nón ông!

BA ANH ĐẦY TỐ

Một phú ông nọ có ba anh đầy tớ, được ông dạy bảo cẩn thận mỗi anh một nét. Một anh rất cẩn thận, một anh hay lo xa và một anh rất lễ phép. Phú ông nọ lấy

làm thú vị và tự hào về đám đầy tớ của mình lắm.

Một hôm, cậu con cả của ông chẳng may ngã xuống ao sâu, anh cẩn thận thấy thế vội về thưa với chủ:

- Thưa ông, cậu cả ngã xuống ao, xin phép ông cho con vớt cậu lên ạ!

Khi vớt được cậu lên thì cậu đã chết ngẻo rồi. Phú ông liền vác gậy đuổi đánh anh cẩn thận. Phú ông sai anh lo xa đi mua áo quan về để chôn cất con. Anh này đi và mang về hai cái, phú ông trông mắt hỏi sao. Anh này trả lời:

- Ấy là con phòng xa, để nhờ cậu hai có chết đuối thì có cái dùng ngay.

Phú ông lại đuổi đánh anh này.

Chỉ còn anh lễ phép được chủ dùng. Một hôm anh ta cáng phú ông đi đến chỗ lội, bùn ngập đến lưng chân mà anh ta vẫn không một lời phàn nàn. Thấy thế, phú ông bèn khen để khuyến khích anh ta:

- Mày chịu khó lắm. Cứ cố gắng đi rồi đến tết tao sẽ may cho bộ quần áo mới. Rồi có đám nào tao sẽ hỏi cho một đám.

Vừa nói đến đây, anh lễ phép đặt ngay cáng xuống rồi khoanh tay lễ phép:

- Con xin đa tạ ông!

Thế là phú ông ngập trong đồng bùn.

RẮM CỦA CON

Bà huyện nọ đến chơi nhà chị bạn, có anh đầy tớ theo hầu. Giữa khi vui câu chuyện có đủ mặt các bà quan to nhỏ, bà huyện lỡ đánh ra một cái rắm. Anh đầy tớ đứng cạnh tùm tùm cười. Bà huyện chợt dạ đỏ mặt lên.

Một lúc, bà lấy cớ bận việc vội cáo từ ra về cho đỡ thẹn. Về đến nhà, bà liền gọi anh đầy tớ lại mà mắng:

- Mày thật ngu. Giá khi ấy mày cứ nhận là của mày có được không. Tao là bà quan phải giữ thể diện, mày lại nhe răng ra cười. Rõ là quân ăn hại! Lần này bà tha cho, lần sau mà còn như thế thì bà đánh cho tuốt xác nghe không!

Anh đầy tớ nghe xong vừa sợ vừa ân hận. Anh ta chạy một mạch tới nhà bà quan lúc nãy phân bua với mọi người:

- Thưa các cụ, các bà, cái rắm bà con đánh lúc nãy chính là rắm của con đấy ạ!

CON GIUN ĐẤT

Quan Ân không râu sang chơi với quan Tuần râu rậm. Quan Tuần lừa cơm lúng túng thế nào để dính lại một hột cơm vào râu. Tên lính hầu vội quỳ xuống bẩm:

- Bẩm quan lớn, trong chòm râu của quan lớn có hạt ngọc minh châu ạ!

Quan Tuần thủng thỉnh vuốt râu. Hạt cơm rơi xuống.

Sau bữa ở nhà quan Tuần về, quan Ân gọi tên lính hầu của mình vào bảo:

- Đấy, mày thấy chưa? Lính bên quan Tuần thông minh thế đấy. Giá mày cũng được như nó thì tao cũng đẹp mặt biết bao!

Hôm khác, quan Tuần sang nhà quan Ân ăn cơm. Giữa bữa, có một sợi bún dínhбет vào mép quan Ân, tên lính hầu thấy thế vội quỳ xuống bẩm:

- Bẩm quan lớn, trên mép quan lớn có con giun đất ạ!

XỬ KIỆN

Có một người nọ, chẳng hiểu do đâu, làm một con bò của một anh đang đi trên đường chạy lồng lên. Anh này túm đuôi, nhưng vì con bò chạy vừa nhanh vừa khỏe thành thử đứt mất đuôi. Sợ quá anh nọ bỏ chạy, khi qua một cái cầu luống cuống thế nào mà anh ta trượt chân rơi ngay xuống cầu, lúc đó dưới cầu đang có một chiếc thuyền trôi qua, trên thuyền có một ông già. Anh nọ rơi đúng thuyền làm ông già bị gãy chân! Thế là anh ta vừa bị người chủ của con bò, vừa bị anh con trai của ông già gãy chân kiện. Khi hầu tòa, thấy quan vẻ như một kẻ chuyên ăn đứt lót, tội phạm mới ngậm trở vào cạp quần mình, quan tưởng anh ta ý nói có tiền giắt ở đó, mới xử rằng:

- Nay bắt kẻ làm đứt đuôi bò phải nuôi con bò đó cho đến khi nào mọc đuôi mới thôi, lại bắt hắn nằm dưới thuyền cho ông lão kia trên cầu nhảy xuống để trả thù lại hắn.

Những người đệ đơn kiện nghe quan xử thế bèn lảng lạng xin rút đơn kiện.

THẦY ĐỒ VÀ THẦY CÚNG

Một người đàn bà góa đón thầy cúng về đốt mã cho chồng, luôn tiện bà ta mời cả thầy đồ dạy con học đến nhà ăn cỗ.

Phải anh thầy cúng đốt, thấy thầy đồ ở đấy thì sợ rằng cúng sai bị ông ta bắt bẻ thì xấu hổ, cho nên cứ dềnh dàng dò hết khoa nọ đến kinh kia, lần lữa mãi đến tối mịt mới bắt đầu cúng, vì thế cỗ bàn bày ra suốt ngày giữa trời hè trở nên thiu cả. Nguyên trong sách cúng thường để trống cái tên tín chủ, mà chỉ viết là "tín chủ Mỗ"; chữ "Mỗ" viết tháu trông như hình tam giác. Đến lúc cúng thầy đoán không ra chữ gì, mới đọc là "Tín chủ Nguyễn Thị Thệu".

Ông đồ biết thầy đọc sai nhưng cũng không nói gì cả.

Cúng vái ăn uống xong thì đã khuya, cả hai thầy không về được phải ngủ lại, được chủ nhà xếp nằm ở nhà ngoài. Thầy

đồ ăn phải đồ thiêu đến đau bụng mót đi ngoài. Nhưng cửa đã khóa chặt, nhà lại có chó dữ nên thầy không dám ra ngoài. Đến khi mót quá không thể chịu được nữa thầy đành tính nước liều: "Không lẽ mình lại bậy ra nhà nó. Sáng dậy còn mặt mũi nào. Chi bằng cứ tương vào đít lão thầy cứng rồi ra sao thì ra"!

Nghĩ vậy, thầy đồ mới sờ tìm đít thầy cứng rồi tụt quần ỉa phứa ngay một bãi. Nhưng vội vàng quá, sờ đặng môm lại tưởng đặng đít; nên phun vung cả ra mặt thầy cứng. Thầy kia liền vùng ngay dậy, mặt mũi be bét những phân, giận quá chửi ngay rằng:

- Tiên sư thằng nào lại ỉa cả vào môm ông thế này?

Thầy đồ nghĩ bụng chỉ có nó với mình nằm ở đây dẫu chối cũng không được mà im cũng không xong, ba bảy đành liều thầy mới lên tiếng rằng:

- Ông ỉa đấy!

- Làm sao mà lại ỉa vào môm ông?

- Sao ban tối mà dám đọc tên mẹ học trò ông là Nguyễn Thị Thẹo. Dốt thế, ông ỉa vào môm cho chữa cái dốt đi!

CHẾT NHẦM

Một người có vợ chết mời nhờ thầy đồ làm bài văn tế. Thầy đồ lúng túng hồi lâu mới tìm được bài văn con tế bố, vội chép lấy chép để. Khi nghe thầy đọc lên trong buổi cúng mọi người cùng cười ầm cả lên. Chủ nhà mới trách:

- Sao thầy lại nhầm thế?

Thầy đồ hùng hổ cãi:

- Văn tế chẳng có nhầm. Họa người nhà ông chết nhầm thì có.

OAN LẮM SAO MÀ CÒN KHÓC?

Một người đàn bà có tính hay ăn vụng. Hễ chồng câu được tôm về, chị ta lại chọn những con to nhất giấu đi, đợi vắng chồng giở ra nướng ăn. Chồng biết thế, một hôm, kiếm một cái xiên dài rồi giả tảng đi vắng. Kỳ thực lên nằm giấu mình trên chạn bếp.

Quen thói, chị vợ lại đưa tôm ra

nướng. Sợ chồng về bắt gặp nên vội vội, vàng vàng, ngồi trước bếp, hờ hang cả ra mà không hay. Nướng được con nào chín, chị ta bỏ vào cái mẹt bên cạnh nhưng không biết chồng chị đã thò xiên xuống lần lượt xiên hết cả. Lúc ngoảnh lại không thấy tôm, quay đi quay lại chẳng có ai, nhìn xuống thấy cái kia tồ hô ra đấy, chị ta mới phát cho một thôi và chửi:

- Chỉ có bà với mày ở đây thôi. Không phải mày ăn của bà thì còn ai? Này, ăn vụng này. Này, ăn vụng này.

Cứ mỗi câu "Này, ăn vụng này" chị ta lại phát vào cái ấy của mình. Phát mãi đến vãi cả đái. Chị ta càng tức càng mắng già:

- Oan lắm nữa hay sao mà còn khóc?

CHỒNG ĐIẾC VỢ CÂM

Có hai vợ chồng nọ, chồng thì điếc, vợ thì lại câm nói chuyện với nhau toàn bằng ra hiệu. Bữa nọ, có đám cháy lớn ở làng bên, chị vợ chạy đi xem. Khi trở về chồng hỏi:

- Cháy hử? Thế cháy nhà ai thế?

Chị vợ cầm ngang chiếc dũa, để một ngón tay vào chính giữa. Chồng hiểu ý ngay:

- À? Cháy nhà thằng Căn. Thế nó đi đâu mà củi lửa làm vậy?

Chị vợ giật lùi mấy bước. Anh chồng gật đầu:

- À lên mạn ngược. Thế nó lên mạn ngược làm gì?

Chị vợ tốc váy chỉ vào cái ấy của mình rồi gí vào mũi chồng. Anh chồng gật gù:

- Hiểu rồi! Nó lên mạn ngược đi buôn mắm tôm. Khổ, thế cháy còn gì nữa không?

Chị vợ chồng mông, chìa dít ra, sẵn trong tay có nắm rơm bèn chùi đi chùi lại mấy lần. Chồng sửng sốt:

- Chết chữa! Cháy sạch như chùi à!

ĐÂM VÀO MỒM LÝ TRƯỜNG

Có một đôi vợ chồng trẻ đi làm cỏ lúa nương, động tình dất nhau vào bụi cỏ đề... Không ngờ có người hái nấm đi qua trông thấy. Anh ta liền nghĩ cách trêu đùa cho vui nhưng chưa tìm ra cách gì hóm hỉnh

cả. Trên đường về, anh ta bỗng nghe tiếng trống của nhà lý trưởng thúc các chức dịch trong bản tới để họp. Anh ta bỗng nảy ra một kế, liền ngồi đợi ở ngã ba đầu bản. Vừa lúc đó, hai vợ chồng nhà kia làm nương về, gặp anh ta, anh chồng hỏi:

- Bản có việc gì mà thúc trống ghê thế?

Người hái nấm trả lời:

- Anh không biết ư? Nghe đâu lý trưởng thấy một đôi trai gái hú hí với nhau ở trong núi vừa nãy, vội về thúc trong gọi người đến bắt giải đi trình quan đấy.

Nghe nói vậy, hai vợ chồng rất lo lắng, đưa mắt nhìn nhau. Về nhà vợ hỏi chồng:

- Làm thế nào bây giờ? Em sợ lắm anh ạ!

Người chồng nói cứng:

- Lo gì mà lo, để anh đến xem tình hình thế nào rồi hẵng liệu.

Tuy nói cứng nhưng thực ra trong lòng anh ta cũng run sợ. Anh ta liền đến nhà lý trưởng, vội lén vào gầm sàn nhà để nghe ngóng. Không may cho anh ta, lúc này lý trưởng đang cùng các chức sắc bàn về việc mổ lợn để đánh chén. Số đông bàn:

- Hôm nay chỉ nên mổ một con; còn con kia để ngày mai.

Còn lý trưởng thì lại muốn giết cả hai. Ông ta nói:

- Các ông ngốc lắm, mấy khi gặp được dịp may, giết một con chả bõ phải giết cả đôi. Giết cả đôi mới thoải mái.

Anh ta nghĩ vợ là vợ của mình, có phải của họ đâu cơ chứ, còn ngày hay đêm thì có can hệ gì đến họ chứ. Càng nghĩ anh ta càng giận sôi lên, rồi không chịu được nữa, anh ta chạy xăm xăm lên nhà lý trưởng, chỉ tay vào mặt ông ta quát:

- Tôi đâm vào vợ tôi chứ đâm vào mồm ông à mà đòi bắt cả đôi, giết cả đôi?

Lý trưởng và các chức dịch cứ há hốc mồm mà không hiểu chuyện gì.

ĐẠ CHÍNH EM ĐÂY

Có một chàng hay nịnh nọt, cứ xun xoe mãi bên hai vợ chồng quan lớn để tăng bốc đủ điều, hòng tranh thủ cảm tình. Bẵng đi một thời gian, chàng ta không gặp được quan bà, vì quan bà mới sinh

nở.. Một buổi chiều nọ, quan bà ngồi trong nhà vệ sinh, vì đã lâu bụng to, nhìn xuống chẳng thấy cái ấy, giờ bụng xẹp thấy rõ mới buột miệng:

- Chà! Lâu quá rồi mới thấy mặt!

Đúng lúc đó, chàng nịnh bợ đến thăm quan lớn, đi ngang qua, tưởng bà nói với mình, bèn dừng lại cung kính thưa:

- Dạ! Chính em đây! Thật sung sướng được đức bà lưu tâm ạ!

DẠY VỢ

Có một ông chồng dốt, nhưng lại thích khoe chữ. Một hôm nghe người bên cạnh dạy vợ rằng:

Phu xướng phụ tùy

Đó mới là con nhà nho giáo.

Nghe câu được câu chẳng, về nhà ông kêu vợ lên rồi trình trọng dạy:

- Này bà là vợ tôi thì phải:

Phu phú phụ phù!

Đồ nhà không ai tra cán gáo.

Bà vợ đứng như trời trồng, chẳng hiểu mô tê gì cả!

MẤT TRỘM BÒ

Một người vừa mới tậu được một con bò. Tối anh ta đã chốt cửa chuồng cẩn thận rồi lại đặt cái chõng ngay giữa lối ra vào mà nằm ngủ. Ấy vậy mà ban đêm, kẻ trộm vẫn vào dắt mất bò của anh ta.

Xót ruột, anh ta trình quan:

- Bẩm quan, chắc chúng dắt bò chui qua chỗ con nằm mà chui ra.

Quan nghe thấy vô lý bật cười:

- Con bò chứ có phải con chó, con mèo đâu mà chui qua gầm chõng!

- Dạ bẩm quan, thế thì chúng dắt con bò đi qua lối nào ạ? Sáng dậy, cái chõng con nằm vẫn ở nguyên chỗ cũ chắn lối ra vào cơ mà!

- Đồ ngốc mà y ngủ say chúng nó khiêng chõng mà y nằm ra một bên, dắt bò ra rồi lại khiêng về chỗ cũ.

Người kia như vỡ lẽ:

- À thế ra quan lớn thông đồng với bọn trộm nên mới tỏ tường được như thế chứ?

HỜN... QUAN LỚN Ạ

Một tên quan huyện thường cưỡi ngựa ra chợ. Hắn đi chợ luôn. Hễ thấy gì ưng ý là mua ngay và không trả tiền hoặc muốn trả bao nhiêu tùy ý hắn. Hắn những nhiều, hà hiếp giữa chợ đã nhiều. Bà con ức lắm mà không dám làm gì cả. Có một người nói:

- Bà con có đánh cuộc tôi chửi lão huyện một trận không?

Ai cũng can ngăn anh ta chớ làm mà bị đánh rồi còn bị bắt.

Anh ta nói:

- Tôi đánh đau mà hắn không làm được gì cho mà coi.

Một hôm, anh ta ôm trong tay một con chó, trùm kín lại rồi đi đến trước mặt quan tri huyện đang rảo bước giữa phiên chợ.

Tri huyện thấy anh giấu kín vật gì trong nách, liền hỏi:

- Thằng kia, ôm cái chi mà thu thu giấu giấu vậy hả?

Anh tỏ vẻ sợ hãi, trả lời:

- Bẩm quan chó, con chó ạ.

Tên tri huyện biết là mình bị chửi nhưng vì giữa đám đông nên đành cắn răng chịu và tìm cách hỏi tiếp để đỡ đòn:

- Chó mua hay bán?

- Dạ mua ạ

- Bao nhiêu tiền?

- Dạ, hơn... quan ạ!

Tên tri huyện tím mặt, vội giục ngựa đi trong khi anh ta cùng mọi người đứng cười.

KHÔNG ĂN THÌ CHO ÔNG LÝ ĂN

Một anh nhà nghèo ở cạnh một anh nhà giàu. Anh nhà nghèo bị anh nhà giàu cứ lấn sang đất vườn nhà mình.

Anh ta đến nhờ lý trưởng nói cho một tiếng rồi sẽ trả ơn. Lý trưởng đến nói với nhà giàu:

- Giàu vì ruộng chứ giàu chỉ vì bờ, lấn vườn nhà nó làm gì?

Nhà giàu liền thôi không lấn nữa.

Anh nhà nghèo hứa sẽ nuôi con chó choai lớn lên làm thịt ăn gia ơn lý trưởng.

Tháng sau, lý trưởng đến, khen con chó đã lớn, rồi nói:

- Thịt được rồi đấy.

Chủ nhà nói:

- Thưa ông chó già, nhà con chờ nó già thêm tý nữa ăn thịt mới ngon.

Cách một tháng nữa, lý trưởng lại đến giữa lúc con chủ nhà bần ra. Anh chủ nhà hô... "ông" chó đến. Con chó chỉ ròm rồi ngoắt đuôi chứ không ăn. Anh ta mắng con chó:

- Mi có ăn đi không? Không ăn thì tao cho ông lý ăn đó!

KHỈ HIẾU TIẾNG NGƯỜI

Có một ông quan nọ nuôi một con khỉ rất khôn ngoan. Một người hành nghề xiếc muốn trở tài với chủ nhà, nói rằng y có thể làm cho khỉ cười, khỉ khóc được. Quan hứa sẽ thưởng tiền cho anh nếu anh ta thực hiện được như lời nói

Được sự đồng ý của quan, anh ta đến thì thầm bên tai phải con khỉ, khỉ cúi đầu chăm chú nghe và cười. Anh ta lại chuyển sang thì thầm vào bên tai trái, khỉ đột nhiên nức nở. Đến khi anh qua tai phải

nói lần thứ hai, khỉ hoảng hốt chạy vào rừng, mất tích. Thế là mất con khỉ, chẳng những quan không thưởng tiền cho anh ta lại còn đòi bồi thường công lao đã nuôi khỉ bấy lâu. Anh không chịu, cãi lại vì thực hiện đúng như lời đã nói với chủ nhân. Lời qua tiếng lại nội vụ được đưa ra tòa. Tòa thẩm vấn anh xiếc:

- Tại sao anh nói mà khỉ cười?

- Thưa tôi nói quan và đồng nghiệp là những người thanh liêm, mẫn cán nhất nước.

- Thế sao anh nói mà khỉ lại khóc?

- Tôi nói thần dân dưới sự cai trị của các ngài đều đói rách cùng cực.

- Thế anh nói gì mà khỉ bỏ chạy vào rừng?

- Dạ thưa, tôi nói rằng: Khỉ có muốn làm vợ quan không?

TẠI ÔNG KHÔNG HỎI

Có người mời cụ Bá đến nhà chơi, Lúc đi, cụ cho anh đầy tớ theo hầu. Thấy cụ Bá đến chơi chủ nhà ân cần hỏi han:

- Đường xa cụ đi mệt, tôi lấy làm ngại quá!

Cụ Bá sĩ diện bảo:

- Không từ nhà sang đây đi xe cũng không mệt nhọc gì.

Anh đầy tớ nhìn cụ rồi như tiếc rẻ, nói:

- Giá lúc bấy giờ cụ trả thêm nó độ một vài xu thì ta đến đây từ sớm kia rồi!

Cụ Bá nghe nói cau mặt lại. Chủ nhà thì cứ tùm tùm cười. Lúc về nhà cụ mắng anh đầy tớ:

- Ai bảo này chỗ mồm vào? Từ bây giờ trở đi hễ không hỏi mà mở mồm thì chết với tao.

Anh đầy tớ biết mình lỡ lời vâng vâng, dạ dạ.

Một hôm cụ Bá làm cỗ mời khách. Mọi người đều đến gần đủ chỉ thiếu một ông, chờ mãi chẳng thấy. Sợ khách phải chờ lâu, cụ sai anh đầy tớ mời lượt nữa. Anh ta đi một chốc rồi về, lảng lảng xuống bếp, không nói gì cả.

Cụ Bá đợi mãi, không thấy, sốt ruột tưởng anh đầy tớ chưa đi mời, lại gọi lên hỏi:

- Mà đã đi chưa?

- Dạ đi rồi ạ!

Cụ Bá tưởng ông kia sắp đến, lại ngồi vào trò chuyện với khách.

Cỗ bàn đã nguội cả mà vẫn không thấy ông kia đến, cụ Bá bực mình lại gọi đầy tớ lên hỏi:

- Mà đến ông ấy bảo thế nào?

- Dạ, ông ấy xin kiếu vì bị cảm ạ!

Cụ Bá nổi giận mắng:

- Thế sao không nói từ nãy để mọi người khỏi phải chờ?

- Con không dám nói, tại ông không hỏi ạ!

THUÊ CHUNG NHÀ

Một ông lão cao tuổi thuê chung nhà với một chú thanh niên trẻ tuổi. Ông già ở tầng một còn chú thanh niên ở tầng hai. Ông già chỉ ngủ từ chập tối đến 12 giờ... còn từ 12 giờ về sáng thì khó ngủ.

Nhưng cứ 11 giờ đêm ông lại thức giấc, vì lúc này, chàng trai đi chơi với bạn gái về, tháo giày ném rầm rầm xuống sàn

nhà. Một hôm, bực không chịu được, ông già gặp chàng trai và nói:

- Cháu ơi, nếu đi chơi về khuya thì cháu làm ơn tháo giày và để nhẹ nhàng xuống đất, đừng vút thế làm ông giật mình nhé.

Chú thanh niên như biết lỗi, vâng dạ và hứa sẽ không làm ảnh hưởng tới giấc ngủ của ông lão nữa. Hôm sau theo thói quen đi chơi với bạn gái về, chú ta lại tháo giày vút đánh rầm xuống sàn nhà. Chợt nhớ ra lời dặn của ông già hôm trước, còn một chiếc, chú tháo ra và nhẹ nhàng đặt xuống sàn nhà.

Hơn tiếng sau, chú thanh niên giật mình thấy ông lão từ dưới gác mò lên, khấn khoản:

- Cháu ơi, cháu làm ơn vút nốt chiếc giày còn lại xuống đi để ông còn ngủ.

QUẦN ÁO CỦA ANHXTANH

Nhà bác học Anhxtanh có thói quen ăn mặc rất cầu thả. Một hôm ông đi ra đường, có một người nhìn thấy ông mặc bộ quần áo rất cũ bèn nói:

- Thưa ngài Anhtanh, ngài nên mua ngay một cái áo mới đi, cái áo của ngài cũ quá rồi.

Nhà bác học trả lời:

- Cần gì phải thế, có ai biết tôi là ai đâu?

Một thời gian sau, khi đã trở nên rất nổi tiếng, một hôm, nhà bác học gặp lại chính người đó. Người này thấy nhà bác học vẫn mặc bộ quần áo năm xưa lại nói:

- Thưa ngài, ngài nên mua ngay một cái áo mới đi...

Nhà bác học ngạc nhiên trả lời:

- Cần gì phải thế, bây giờ, mọi người đều biết tôi là ai rồi còn gì.

0ÁI ẨM

Giám đốc cửa hàng quát cô bán hàng:

- Sao cô lại cãi nhau với ông khách đó? Cô không nhớ "Khách hàng là thượng đế", "Khách hàng luôn luôn đúng" hay sao?

Cô gái bán hàng đáp lại:

- Thưa sếp, tôi cũng biết là thế....

Nhưng cái ông khách này lại cứ khăng khăng là ông ấy sai.

ĐỂ LỘ NGUY TRANG

Chỉ huy trưởng bực tức gọi một anh lính trẻ lên để khiển trách:

- Vì sao trong đợt hội thao vừa rồi đồng chí lại làm lộ trận địa mai phục của quân ta. Không những thế còn mắng nhiếc, sỉ nhục, thậm chí suýt hành hung hai người dân địa phương? Đồng chí có biết đồng chí đã làm mất điểm của đơn vị ta thế nào không?

- Thưa chỉ huy thực hiện nhiệm vụ được giao, em đã nguy trang thành cái gốc cây. Đôi "người địa phương" ấy dẫn nhau đến ngồi dưới gốc cây. Đầu tiên, họ nói chuyện anh anh em em, chim xa tổ, lá xa cành, rồi thề non hẹn biển... Mặc dù phải nghe toàn điều lừa đảo nhưng em vẫn một mực nín nhịn, quyết không làm lộ trận địa của ta, nhưng...

Viên chỉ huy bực tức:

- Thế tại sao lúc bấy giờ cậu lại hát tung nguy trang ra hả?

- Thừa thủ trưởng, em xin kể tiếp: rồi cô địa phương ấy giận dữ người yêu tưởng em là gốc cây nên cứ ôm chặt lấy em, cọ xát vào người em. Dù bị bức xúc nhưng em vẫn quyết không hé răng làm lộ trận địa. Sau đó... đến màn ôm ấp, vuốt ve, hôn hít... rồi hai người địa phương lại làm chuyện này nọ với nhau... Mặc dù bản thân cũng rất bị kích động, em vẫn quyết không làm lộ trận địa...

Chỉ huy trưởng bực tức quát:

- Dù họ có làm như thế thì những điều đó chẳng liên quan gì đến việc đồng chí để lộ trận địa mai phục của quân ta.

- Đúng thế, thưa chỉ huy. Nhưng đến lúc anh "dân địa phương" giở con dao nhíp ra và định khắc tên chị "dân địa phương" vào... mong em thì em không thể chịu đựng thêm được nữa...

TÔN ÔNG, TÔN ĐƯỜNG

Một anh dân, khi bố có việc ra khỏi nhà, được bố bảo trông hàng. Khách đến mua, hỏi:

- Tôn ông có nhà không?

- Không!

- Tôn đường có nhà không?

- Không!

Bố về, hỏi biết ra, bảo con:

- Tôn ông là tao đây này, tôn đường là mẹ mày kia kìa, sao lại bảo là không?

Anh dần tức quá, cãi:

- Nào ai biết được hai vợ chồng nhà ông đều phải đem bán đi!

CÂU CHUYỆN NỎ THẦN

Trong giờ học lịch sử, thằng Tí Tọ đang ngủ ngon lành bỗng thấy giáo chiếu tướng:

- Tí, em cho biết ai đã lấy chiếc nỏ thần của An Dương Vương?

Tí Tọ ngái ngủ đáp:

- Dạ thưa thầy, bạn nào lấy chứ không phải em ạ!

Thầy giáo đem chuyện học hành lem nhem của Tí Tọ phân nản với thầy Hiệu trưởng. Nghe xong, thầy Hiệu trưởng ôn tồn chỉ đạo:

- Thầy bình tĩnh đi, chuyện đâu còn có

đó. Thầy coi xem giá một chiếc nỏ là bao nhiêu rồi nói tài vụ họ mua cho cái khác!

Câu chuyện y như đùa, bay về đến Văn phòng Sở giáo dục. Mọi người nghe xong cười ra nước mắt. Duy chỉ có một người không cười, đó là bà Trưởng phòng tài vụ. Bà lạnh lùng phán từng lời chắc nịch:

- Hiệu trưởng gì mà dốt quá. Nếu tôi là Giám đốc Sở giáo dục thì tôi cách chức ngay tắp lự. Đụng chuyện gì cũng chi, chi vô nguyên tắc, vô kế hoạch, làm sao thanh quyết toán...

ANH CỨ NÓI TO LÊN

Sếp đã lớn tuổi mà chưa có vợ. Tay thư ký hứa giới thiệu cho một cô rất khá và dẫn sếp đến nhà cô ta. Sau khi chủ khách làm quen nhau, sếp rủ tay thư ký:

- Đồ khỉ, chân thì cà nhắc, mắt thì lác thiên lác địa mà mày kêu là miễn chê?

Cậu thư ký liền nói:

- Anh cứ nói to vô tư đi. Nó điếc có nghe được quái gì đâu!

NHẤT BÊN TRỌNG, NHẤT BÊN KHINH

Một anh thợ mộc hay chữ vào làm cho nhà một ông quan hưu trí, ông ta thấy anh lanh lợi, nói năng hoạt bát, mới hỏi:

- Trước kia anh có học hành được chữ nào không?

Anh ta trả lời:

- Bẩm có ạ!

Ông quan liền chỉ con ngựa bạch quý của mình đang đứng ăn ở góc sân, bảo:

- Anh thử làm bài thơ vịnh con ngựa xem, hay thì ta sẽ thưởng.

Anh thợ mộc ứng khẩu đọc:

Bạch mã mao như tuyết

(Ngựa trắng lông như tuyết).

Tứ túc cương như thiết

(Bốn chân cứng như sắt).

Tướng công kỵ bạch mã

(Ngài cười ngựa trắng).

Bạch mã tẩu như phi

(Ngựa trắng chạy như bay).

Quan gật đầu khen hay rồi thưởng cho một thúng thóc, một quan tiền.

Anh thợ ra về, gánh bên thúng thóc, bên đồ lễ thấy bên nặng bên nhẹ, liền nói chữ: "Nhất bên trọng, nhất bên khinh". Quan nghe nói liền cho thêm thúng thóc nữa để gánh cho cân.

Anh ta về nhà kể lại câu chuyện cho mọi người nghe. Có anh hàng xóm, dốt đặc cán mai, nhưng thấy được lắm tiền, lắm thóc như thế, nổi tính tham liền bảo anh thợ mộc dạy cho bài thơ và câu nói chữ nọ. Học thuộc rồi, anh ta cũng sắm một đôi quang gánh và một ít dụng cụ vào đình quan xin việc.

Quan cũng hỏi như lần trước và anh này hí hửng đáp mình là học trò. Quan nhìn ra sân. Thấy bà cụ quét sân bèn bảo anh ta làm thơ vịnh bà cụ. Anh ta lúng túng, vì chỉ thuộc mỗi bài thơ vịnh con ngựa, bây giờ biết vịnh bà cụ thế nào? Nhưng đã trót thì phải trét cũng ứng khẩu đọc:

Bà cụ mao như tuyết...

Quan gật đầu:

- Ừ được đấy!

Nghe quan khen, anh ta vững bụng đọc tiếp:

Tứ túc cương như thiết.

Quan cau mày:

- Ý hơi ép, nhưng cũng tạm được, ngâm tiếp đi!

Mừng quá anh ta đọc một mạch:

Tướng công kỵ bà cụ

Bà cụ tẩu như phi.

Quan nghe xong giận quá, quát người nhà nọc ra đánh cho ba mươi roi vào mông. Đứng dậy anh ta vừa xoa vừa nói:

- Nhất bên trọng, nhất bên khinh.

Quan nghe nói liền đánh thêm ba mươi roi nữa vào lưng cho cân.

KHÔNG PHẢI NUÔI CHÓ

Có thằng kẻ trộm, một hôm vào rình nhà thầy đồ. Hắn đang hí hục khoét vách đằng trước thì thấy thầy đồ xem cổ văn vừa đến bài *Tiền diệp bích tặc* (Phía trước cũng có trộm).

Tên trộm nghe thấy, tưởng thầy bảo mình, vội co cẳng chạy. Nhưng được một quãng, không thấy ai đuổi theo, hắn mới trở lại, vào khoét vách đằng sau. Lúc bấy

giờ thầy lại đọc là "*Hậu diệt bích tặc*" (Phía sau cũng có giặc). Thằng kẻ trộm nghe sồn tóc gáy, đâm đầu chạy, vừa chạy vừa nghĩ thầm:

- Quái lạ, cái ông thầy này sao mà tinh thế! Ai có phúc đón được ông thầy về dạy học thì chắc không phải nuôi chó giữ nhà!

NAM MÔ CHUỖNH

Xưa, có ba anh học trò, một hôm ăn canh lươn thấy ngon, tấm tắc khen mãi. Rồi sính chữ, ba anh bàn với nhau:

- Lươn là giống quý thế mà xưa nay chưa có chữ gì để đặt cho nó cả. Hay là ba anh em ta nghĩ đặt cho nó cái tên thật hay, họa sau này thiên hạ chép vào sử sách chẳng?

Một anh liền nói:

- Con lươn vốn ở dưới nước, đặt cho nó chữ gì có "ba chấm thủy".

Anh thứ hai tiếp:

- Nó thường hay lủi dưới bùn, vậy phải đặt cho nó có bộ "thủ" nữa.

Anh thứ ba:

- Nó có cái đuôi cong cong, tôi nghĩ thêm cho nó một chữ cong cong như chữ "tu".

Đặt xong ba anh liền ghép thành ra chữ "Pháp" nhưng cả ba anh không biết chữ gì.

Ba anh lại bàn với nhau:

- Chữ đủ nét rồi, nhưng phải nghe cho nó giòn một tí, thì thiên hạ mới chịu theo.

Bàn tán mãi, cuối cùng ba anh đặt cho cái chữ ấy có âm là "chuỳnh". Con lươn quý hóa bây giờ có chữ viết là "Pháp" lại thêm có âm đọc là "chuỳnh". Nghĩa sâu, xướng âm đọc nghe kêu, ba anh đắc chí cười.

Bỗng có một nhà sư đi qua, thấy ba người cười đắc chí, mới ghé sát vào hỏi.

Ba anh đang vui sướng liền kể lại chuyện đặt tên.

Nhà sư đáp:

- Bần tăng ăn mày cửa Phật hơn ba mươi năm nay vẫn tụng niệm rằng: "Nam mô pháp. Phật pháp tinh thông..." mà thôi. Bây giờ nghe các thầy dạy cho mới biết không phải là nam mô pháp. Phật pháp tinh thông mà là "Nam mô chuỳnh, Phật chuỳnh tinh thông". Vậy thì "A di

đà Phật! Nam mô Phật, nam mô chuỳnh, nam mô lươn, nam mô tăng. Phật chuỳnh tinh thông, phật lươn tinh thông". Thế thì tôi cũng chết mất...

SÁT SINH TỘI NẶNG LẮM

Một người đánh cá đem cá vào chợ bán, có nhà sư trông thấy, bảo:

- Ngày nào người cũng sát sinh, tội nặng lắm đấy? Để nhà chùa làm lễ sám hối cho, có bằng lòng không?

Người đánh cá hỏi:

- Sám hối thì phải thế nào?

Sư bảo:

- Bán rẻ cá cho nhà chùa để nhà chùa phóng sinh, thả xuống ao.

Người đánh cá nói:

- Vâng! Nhưng xin nhà chùa cho mỗi con năm tiền chứ không kém được.

Sư nói:

- Nam mô Phật! Sao đắt thế! Xưa nay nhà chùa vẫn mua cá rán ở hàng cơm cũng chỉ có ba tiền một con, nữa là cá chưa rán.

CÒN GÌ BẰNG

Có một anh chàng ngốc đến nỗi tí gì cũng không biết, đi đâu vợ cũng phải dạy trước dạy sau, cả từ cách ăn cách nói. Vì vậy, người làng gọi anh là ngốc và lâu dần quên hẳn tên thực của anh ta.

Một hôm, Ngốc ra tỉnh thăm người bà con, vợ gọi lại dặn:

- Ra đến nơi người ta có hỏi: "Anh Ngốc ra chơi đó phải không?" thì bảo "Vâng, chính tôi là Ngốc đây ạ?" Người ta hỏi: Anh đi với ai?" thì bảo "Có một mình thôi ạ!". Nếu có hỏi: "Anh hãy ở chơi dăm ba hôm" thì đáp: "Tôi ở nhà chỉ mong có thể, nay được thỏa lòng ao ước, thật còn gì bằng!"

CÓ NHẼ ĐÂU THẾ

Có hai anh em chơi với nhau khá thân, nhưng hay bắt bẻ nhau. Khi anh nọ nói câu gì, thì anh kia bảo: "Có nhẽ đâu thế!"

Một hôm, hai anh bàn với nhau:

- Từ rày chúng ta phải chừa cái thói ấy đi. Dứa nào còn nói "có nhẽ đâu thế" thì phải phạt hai quan tiền với hai đấu gạo.

Hôm sau, anh kia gặp anh nọ, liền bảo:

- Đêm qua nhà tôi mất trộm...

Anh nọ hỏi:

- Mất những gì?

Anh kia trả lời:

- Mất cái giếng đằng sau vườn.

Anh nọ gần cổ lên cãi:

- Có nhẽ đâu thế!

Anh kia cười ồ:

- Đấy nhé! Lại nói rồi đấy nhé! Mai tôi sang nhà lấy tiền, lấy gạo đấy!

Anh nọ tức lắm, về nhà thuật lại đầu đuôi cho vợ nghe. Vợ bảo:

- Không lo, mai cứ giả chết, lấy giấy phủ lên mặt, anh ấy sang đã có tôi đối đáp cho.

Hôm sau, anh kia sang, vừa bước đến cửa đã nghe tiếng khóc. Vào giữa nhà thấy bạn nằm sòng sượt trên giường, chỉ vợ rũ rượi ngồi cạnh, giọt ngắn giọt dài.

Anh kia liền hỏi dồn:

- Anh làm sao thế? Anh làm sao thế?

Vợ anh nọ vừa khóc vừa nói:

- Nhà tôi chết rồi anh ơi! Hôm qua không biết anh ấy đi đâu về, vừa bước vào đến sân thì bị con vịt đá một cái chết tươi.

Anh kia giậm chân bảo:

- Có nhẽ đâu thế!

Anh nọ nhồm dậy ngay:

- Đấy nhé, lại nói rồi đấy nhé! Còn đòi lấy tiền lấy gạo nữa không?

KHÔNG PHẢI THỊT LỢN SÊ

Một ông hàng thịt làm thịt lợn sê bán. Nhà có đứa con hay bép xép, ông ta đã phải dặn trước:

- Mày đừng có nói là thịt lợn sê đấy nhé?

Một lát, có người đến hỏi mua thịt.

Đứa con mau mồm nói trước:

- Đấy không phải thịt lợn sê đâu ạ!

Người kia nghe nói sinh nghi, xem thì đúng là lợn sê thật, không mua nữa.

Ông hàng thịt giận quá, mắng con:

- Ai bảo mày nói để người ta sinh nghi!

Một lát nữa, lại có người đến xem rồi hỏi:

- Sao bì nó dày thế? Hay lại thịt lợn sề đấy?

Ông hàng thịt chưa kịp trả lời thì thằng con hấp tấp bảo bố:

- Đấy người ta nói trước, chứ không phải con đâu nhé!

CHÀNG NGỐC NÓI CHỮ

Một anh chàng ngốc nọ là người yêu của cô gái thứ hai trong gia đình có ba chị em. Một hôm chàng đến nhà, cô em út ra chào và nói:

- Tọa sàng yển phu lang.

Nghe câu nói hoa văn chữ Hán đó chàng chẳng hiểu gì, ở lâu sợ mất thể diện nên Ngốc ta luống cuống chào về.

Lần sau, trong một đêm trăng, Ngốc lại đến thăm người yêu, nhưng lần này không dám đi ngả trước, lại lén ngả sau. Bất ngờ gặp lúc ba chị em đang tắm ngoài giếng. Nghe tiếng ba chị em cười khúc khích, chàng lén nhìn thấy cô út chỉ vào mình khoe rằng:

- Bạch bạch như phấn trang.

Cô thứ hai lặp lại động tác của cô út mà nói:

- Úc úc như hình quy.

Cô chị cười:

- Hắc hắc như côn lân.

Nghe được các câu trên, Ngốc lẩm bẩm đọc đi đọc lại cho thuộc, bụng nghĩ rằng đó là những câu ẩn ý cao siêu cần phải ghi nhớ. Rồi chàng ta hớn hở ra về.

Lần thứ ba, Ngốc ta hăm hở lại đến nhà người yêu. Cô út ra chào mời:

- Tọa sàng yển phu lang.

Ngốc chỉ ngay vào cô út mà rằng:

- Bạch bạch như phấn trang.

Cô út toát mồ hôi, không hiểu sao hôm nay chàng lại ăn nói "văn hoa" đến như vậy. Cô út ngượng ngùng để người yêu chàng ngốc ra tiếp. Thấy chàng, cô thứ hai mở lời âu yếm hỏi:

- Phu nhân như hà ti.

Ngốc làm bộ sành sỏi trả lời:

- Hà ti chi mà hà ti. Úc úc như hình quy.

Nghe vậy, cô ta then đỏ mặt, ngượng ngẩng bước vào. Cô chị thấy tình thế có

vẻ căng thẳng, muốn giảng hòa, chạy ra cản ngăn Ngốc:

- Thôi, đừng bắt mật ngôn.

Ngốc lại chỉ vào cô chị tỉnh bơ nói:

- Mật ngôn chi mà mật ngôn. Hắc hắc như côn lôn.

Người chị đứng sững như trời trồng, rồi ù chạy một mạch chẳng dám quay đầu lại.

MẮT CHÓ

Có một tay bác sĩ ngoại khoa rất nổi tiếng, ông ta có khả năng kỳ diệu là có thể phẫu thuật thay thế những bộ phận của con người.

Một hôm có một khách hàng đến đòi phẫu thuật đôi mắt mù lòa của mình, ông ta bèn lấy mắt chó để thay thế cho anh ta. Cuộc phẫu thuật khá thành công. Khi bệnh nhân đến khám lại thì ông ta nhận được những lời như sau:

- Dạ thưa bác sĩ đôi mắt của tôi thật là tuyệt vời, có thể nhìn trong bóng đêm như ban ngày nhưng chỉ mỗi tối mỗi khi nhìn thấy phân thì lại thèm.

MẬT HIỆU GIẢNG BÀI

Ở trường mầm non nọ, một cô giáo nhắc học sinh toàn lớp rằng, sáng hôm sau sẽ có tiết dự giờ của các giáo viên trường khác đến. Cô dặn dò:

- Nếu cô nói A thì cả lớp phải nói cái ca...

Hôm sau trong giờ dự giờ:

Cô giáo: A.

Học sinh: Cái ca.

Cô giáo tỏ vẻ rất hài lòng và bước xuống bục giảng nhưng chẳng may bị vấp té, cô kêu lên: U.

Học sinh: Cái cu...

Cô giáo đỏ mặt liên quát lớn: Ổn!

Học sinh: Cái...!

Cô giáo hết chịu nổi liền nói:

- Im

Để hòng át tiếng học sinh nhưng đã muộn. Học sinh cùng đồng thanh đáp:

- Cái.. chim!

Cô giáo và các giáo viên khác?

HẸN GẶP TÌNH ĐỊCH

Một người đàn ông nghi ngờ vợ mình lăng nhăng. ông ta thuê thám tử theo dõi. Một tuần sau, ông ta có trong tay tấm ảnh bà vợ áp má kề vai với một gã khác. Như một quý ông, ông ta gửi e-mail cho gã kia:

- Thưa ngài, tôi đã có một số bằng chứng về mối quan hệ bất chính giữa ngài và vợ tôi. Để giải quyết chuyện này một cách êm thấm giữa những người đàn ông, tôi mời ngài tới văn phòng của tôi vào chiều thứ sáu tới, lúc 15h.

Tình nhân của bà vợ lăn ra cười khi nhận được e-mail và trả lời:

- Thưa ngài, tôi đã nhận được e-mail ngài gửi sáng nay. Tôi muốn xác nhận rằng tôi rất vinh hạnh nhận được lời mời đến dự buổi họp do ngài tổ chức. Làm ơn cho tôi biết, liệu có phải đặt chỗ trước không?

CÒN TỆ HƠN

Có hai vợ chồng cùng lên xe buýt tại bến xe. Người chồng trông còn khá trẻ, còn cô vợ thì trông có vẻ già hơn chồng rất nhiều.

Lúc lên xe, cô vợ nghe loáng thoáng thấy mấy người đàn bà ngồi phía sau nhận xét về mình:

- Khiếp cái cô vợ sao mà trông già thế, cứ như là chị của ông chồng không bằng.

Cô vợ cảm thấy vừa ngượng vừa tức giận vì lời nhận xét xúc phạm kia, cô đỏ mặt lên vì giận dữ. Một người đàn bà đứng tuổi khác ngồi bên cạnh cô vợ thấy thái độ khác thường của cô liền hỏi:

- Sao có chuyện gì mà trông chị bức dọc thế?

Tìm được người để chia sẻ, cô vợ quay sang bà khách đồng hành than thở:

- Tôi bức vì mấy người đàn bà ngồi đằng sau kia đã xúc phạm tôi.

Nghe vậy bà khách đồng hành quay sang anh chồng, trách:

- Này cậu, tại sao cậu lại để cho người ta xúc phạm mẹ cậu như vậy hả!

DẠY CHÓ

Hai anh bạn lâu ngày mới gặp lại nhau, một người khoe:

- Tao đang dạy cho con chó của tao trước khi ăn phải sủa ba tiếng. Tao cố gắng luyện cho nó nói mấy chục tiếng nhưng mà...

- Mà sao? Giờ nó đã chịu sủa ba tiếng trước khi ăn chưa?

- Chưa. Nhưng, bây giờ... tao phải "sủa" ba tiếng thì nó mới chịu ăn!

BẰNG CHỨNG HÙNG HỒN

Cặp vợ chồng già không có con sống với nhau trong điều kiện rất thiếu thốn về vật chất. Một hôm, cụ ông bảo cụ bà:

- Tôi nghĩ đã đến lúc phải lên quận xin trợ cấp tuổi già.

Cụ bà băn khoăn:

- Nhưng ông không có giấy tờ chứng minh tuổi tác, làm sao xin được?

Cụ ông quả quyết:

- Bà yên tâm, tôi có cách rồi.

Sáng hôm sau, cụ ông lần lên quận để rồi chiều mang về cái chi phiếu đầu tiên.

Cụ bà hỏi:

- Làm cách nào mà ông chứng minh được vậy?

- Thì tôi cởi hết cúc áo ra, chỉ cho họ thấy bộ lông ngực bạc trắng của mình.

Cụ bà thở dài:

- Vậy sao sẵn đó mà ông không cởi cả quần ra để xin trợ cấp tàn phế luôn thể.

ÂN HẬN

Ở một làng nọ, có một chị kén chọn quá mà hóa ra muộn chồng. Mãi tới lúc ngoài ba mươi tuổi mới được lên xe hoa. Đêm tân hôn, sau một cuộc ân ái xong thì chị ta ôm mặt nức nở. Thấy vợ khóc, anh chồng cố an ủi:

- Anh làm em đau lắm phải không? Anh xin lỗi.

- Không đâu.

Chị vợ vùng vằng trả lời. Anh chồng lại kiên nhẫn thuyết phục:

- Con gái ai mà chẳng phải lấy chồng. Em trao cho anh đời con gái thì có gì mà phải ân hận, phải khóc?

Nghe chồng nói vậy, vợ càng khóc to hơn:

- Vâng! Đúng là em ân hận. Nếu mà biết lấy chồng sướng như thế này thì em đã lấy chồng cách đây từ mười năm trước rồi!

MẶT NHƯ MẶT...

Trong xóm Liễu có một bà buôn thúng bán mẹt, chanh chua lắm mồm lại vớ phải ông chồng bợm rượu tính tình cục cằn thô lỗ. Việc gì trái ý, không phải là ông ta "thượng cẳng tay, hạ cẳng chân" ngay với vợ. Một lần, bị chồng đánh đau quá, bà ta lê ra ngoài đầu ngõ chửi đồng cho sướng mồm:

- Đồ vũ phu, đồ khốn nạn! Đàn ông gì mà đánh vợ bắt nạt vợ... Mày là cái dạng mặt như là cái mặt...

Vừa chửi đến đấy, ông chồng từ trong nhà đi ra, mặt phừng phừng đỏ, quát to:

- Đồ mặt gì? Mặt gì? Nói ngay!

- Đồ mặt trời chứ còn mặt gì nữa! Ông thử hỏi mọi người xem mặt ông có đỏ như mặt trời không?

HAY QUÁ

Hai vợ chồng nọ có đứa con năm tuổi mà cứ khóc nhè cả ngày. Hôm ấy, nhằm lúc thằng nhỏ đang khóc thì có người bạn đến chơi, người cha liền dọa:

- Con nín đi! Nếu không, "ông ngáo ộp" sẽ bắt đó.

Người bạn biết ý liền trợn mắt, phùng má nạt thằng bé, làm thằng nhỏ hết hồn úp mặt vào lòng mẹ rồi nín khóc luôn.

Mấy hôm sau, tình cờ người chồng đi làm về sớm hơn lệ thường, vừa mở cửa bước vào thì nhìn thấy thằng con hôn hờ chạy ra khoe:

- Hay quá bố ơi, "ông ngáo ộp" đã bị mẹ nhốt trong tủ quần áo rồi.

KÊ XÁC NÓ

Họa sĩ thức đến quá nửa đêm, dáng vẻ mệt mỏi nhưng vẫn cặm cụi bên bức tranh thiếu nữ. Vợ tỉnh giấc, nhìn bức tranh hỏi:

- Anh vẽ gì đấy?

- Tranh thiếu nữ.

- Biết ngay mà. Chỉ có thiếu nữ mới làm anh mất ngủ đến vậy.

Một lúc, vợ lại ngoái cổ hỏi:

- Thế bao giờ anh mới đi ngủ?

- Để anh choàng cho nàng thêm tấm khăn choàng mỏng đã. Nếu không, để hở hang quá lại bị phê bình.

Vợ bực mình cần nhằn:

- Kệ xác nó, có thân thì tự lo. Cứ cho hở hang để thiên hạ cười cho, khắc sẽ phải tự lấy quần áo mà mặc vào.

CỦA CHÚNG TA

Sau ngày cưới, cô vợ bàn với chồng:

- Anh ạ, giờ chúng ta đã là vợ là chồng

rồi, không nên nói của anh hay của em nữa mà nói là của chúng ta.

Hôm sau, thấy chồng lục ngấn kéo bàn và cầu nhàu là không biết để nó ở đâu! Vợ thấy vậy liền hỏi:

- Anh ơi! Anh đang tìm cái gì đấy?

- Em yêu à, anh đang tìm bàn cạo râu của chúng ta.

Một lúc sau, người vợ thấy chồng vẫn loay hoay bên tủ quần áo, liền hỏi:

- Anh ơi, anh còn tìm gì đấy?

- Anh đang tìm cái quần đùi của chúng ta, em yêu ạ.

THUỐC RẤT LINH NGHIỆM

Có một thầy thuốc treo bảng tại phòng mạch: "Tại đây có bán thuốc làm gái mê".

Bữa nọ, có một chàng trai vào mua, người vợ đem thuốc ra bán. Chàng trai giắt thuốc vào lưng rồi bước ra khỏi nhà. Chừng được vài mét, vợ thấy thuốc vội chạy theo, khoác tay chàng thanh niên và chèo kéo anh ta vào buồng...

Khi người chồng về, vợ đem chuyện kể lại.

Người chồng giận dữ quát:

- Ai dạy mày ngủ với nó hử con đĩ kia?

- Nếu không làm thế thì làm sao để chứng minh cho họ biết thuốc của mình rất linh nghiệm.

LÒNG HIẾU THẢO

Xưa tại một làng nọ có hai vợ chồng nhà kia rủ nhau đi bắt cá. Anh chồng bắt được con cá quả khá to, đưa vợ cầm về trước, bảo làm thịt, thái khúc, kho tương để ăn một bữa cho hả hê.

Đến bữa ăn, sực nghĩ đến cha, đến mẹ, anh chồng nói:

- Không đem thức ăn cho ông bà à?

- Tôi đã gấp một miếng to rồi. - Người vợ đáp.

- Miếng to là miếng nào?

- Cái thủ.

Người chồng trợn mắt:

- Cả cái thủ cơ à?

- Anh yên trí, tôi đã gỡ hết thịt hai bên má cái thủ rồi.

"TRẢ THÙ" CHO CON

Có một cô vợ cãi nhau với chồng, bị chồng tát cho một cái, hằn tím mặt. Cô ta tức quá về nhà khóc lóc với mẹ:

- Mẹ ơi! Anh ta thật nhẫn tâm, anh ta đánh con như thế này tức là anh ta đánh mẹ. Mẹ phải cùng con cho anh ta một trận.

Bà mẹ hỏi:

- Thế nó tát con ở má nào?

- Má trái ạ!

Bà mẹ giơ thẳng tay tát đánh "bốp" một cái rõ đau vào má phải chị ta và nói:

- Bây giờ con có thể hả giận rồi. Con về bảo với chồng con rằng nó đánh con gái ta vì con gái ta hư, có nghĩa nó làm nhục ta, thì ta phải đánh vợ nó để trả thù. Lần sau nó còn dám đánh con, ta sẽ lại làm như thế.

ANH LỪA THỔ THẦN ĐẤY!

Ở một làng kia có một người đàn bà trở dạ đã lâu mà vẫn chưa đẻ được.

Mồ hôi trên mặt ròng ròng, chị kêu rên đau đớn hồi lâu mà vẫn không thấy chuyển dạ. Bà đỡ đã được mời mà vẫn chưa tới, anh chồng lòng dạ rối bời không biết làm thế nào.

Thế là anh ta thấp hương, quỳ trước cửa, mặt hướng về miếu thổ địa chấp tay khấn:

- Vợ tiểu dân đang khó đẻ, xin thổ thần giúp. Nếu vợ tiểu dân sinh mẹ tròn con vuông, thì tiểu dân sẽ xin cúng ngài một bài vàng lớn.

Người vợ nghe thấy chồng khấn vậy, liền giãy nảy lên:

- Ba bữa ăn nhà ta còn không đủ mà ăn lại còn bày vẽ cúng bài vàng. Tiền đâu ra?

Anh chồng mắng vợ:

- Minh cứ đẻ đi. Đây là anh đang lừa thổ thần đấy...

NGHĨ VỀ CÔ NÀO

Đêm. Vợ chồng nằm bên nhau, im lìm nhưng chưa ai ngủ. Thấy đấng phu quân cứ thở dài thườn thượt, rồi chếp miệng, rồi trăn trở qua lại, vợ phá tan bầu không khí "ghê sợ" hỏi:

- Những lúc nằm bên em thế này, sao anh cứ trăn trở trăn trở, suy tư, trầm ngâm thấy buồn bã quá vậy?

Anh chồng vội tươi cười trấn an:

- Không có gì đâu, em yên dẫu ạ! Tính anh ưa trầm tư mà.

- Những lúc trầm tư như vậy anh có nghĩ gì về em không?

- Có chứ. Nghĩ về em rất nhiều, nhiều nhất...

- Anh có nghĩ về cô nào nữa không?

- À... ừ hình như là... có em yêu à!

Vợ ngồi bật dậy như một cái lò xo, trợn mắt phồng mang quát:

- Có à? Anh nghĩ về cô nào hả? Cô nào?

MỤC LỤC

- Tuần đầu tiên	5
- Kể nốt câu chuyện	5
- Tiết kiệm và bủn xỉn	6
- Bài được đăng	6
- 50 và 100	7
- Thất hứa	7
- Thắc mắc của bé	8
- Không chịu nổi	8
- Mất ngủ	9
- Mỗi ngày mười cây số	9
- Cả hai	10
- Tâm thần	10
- Bệnh nhân và bác sĩ	11
- Thi tốt nghiệp	11
- Câu trả lời của phạm nhân	12
- Bắt người nhà	13
- Đắt quá	13
- Côn đồ	14
- Cướp tiền	14
- Mua gà	15
- Mua trứng	16

- Mua quần áo	16
- Giá mà con giống của tôi	17
- Hâm lên chứ	18
- Hết gạo	20
- Khôn ăn cái, dại ăn nước	22
- Kiếm rẻ lưỡi	23
- Mưu chồng mẹo vợ	25
- Một cuộc chửi thi trên bờ sông Nhị Hà	27
- Mua phân	29
- Mách nước	30
- Mật đỏ	30
- Ngủ với ai	31
- Ngốc ăn trộm	32
- Nói gở	34
- Ông không mồm	35
- Ông lang đòi ăn	35
- Phải làm theo	36
- Phải bằng hai	37
- Thầy đồ và thầy cúng	38
- Trò hơn thầy	40
- Thầy bói và thầy thuốc	46
- Thế có đen ông không	47
- Anh hay kiêng cữ	49
- Thơ con ngựa	49
- Thật vô ý	51
- Thấy dễ mà thêm	52

- Tài ăn cứt chó	53
- Tài ứng đối	54
- Tại ông không hỏi	57
- Thả cả ra	59
- Uống thuốc độc không chết	60
- Vừa buồn cười vừa sợ	61
- Thắc mắc của voi	62
- Thìa	63
- Hai chục thôi	64
- Logic	65
- Sân bay	66
- Trúng thưởng	67
- Cùng chủ đề	68
- Đang lại gần	68
- Dài như cũ	69
- Lầm lì	70
- Aladanh	71
- Hoa hồng	72
- Già và trẻ	73
- Tiếp tế	73
- Ở nhà không được	74
- Tửu sắc	75
- Vẻ quyến rũ	76
- Không dám mạo phạm	77
- Ăn gà thay rau chứ	77
- Sao con biết	78
- Con chả dại	78

- Ưu điểm	79
- Đáp xuống hay là...?	79
- Em ơi... cắt	80
- Có cần thêm gì không?	82
- Tâm lý	82
- Cha đạo đại gái	83
- Hy sinh	85
- Thói quen ăn cắp	85
- Chưa phải tồi tệ nhất	86
- Cứu vớt danh dự cho nhau	86
- Không được đâu	87
- Lập luận	88
- Ấy chết... Anh sẽ đi ngay	88
- Thăm vợ... bị phạt	89
- Thông manh	89
- Rượu chua	90
- Hai tính nóng	90
- Ngôn ngữ quảng cáo	91
- Để chị lại cho tôi	92
- Hi bí	93
- Như cái điều nhà trạm	94
- Ngáo ộp... tạo	95
- Nó cũng có râu	96
- Về muộn – về sớm	97
- Đừng dối	98
- Tiếp thị dầu cọ	99

- Diễn viên nổi tiếng	99
- Kể chuyện ở nhà	100
- Cái ấy thì... con xin chịu	101
- Tiên nhân thẳng nào	102
- Ba anh đây tớ	103
- Rắm của con	105
- Con giun đất	106
- Xử kiện	107
- Thầy đồ và thầy cúng	108
- Chết nhầm	110
- Oan lắm sao mà còn khóc?	110
- Chồng điếc vợ câm	111
- Đâm vào mồm lý trưởng	112
- Dạ chính em đây	114
- Dạy vợ	115
- Mất trộm bò	116
- Hơn... quan lớn ạ	117
- Không ăn thì cho ông lý ăn	118
- Khỉ hiểu tiếng người	119
- Tại ông không hỏi	120
- Thuê chung nhà	122
- Quần áo của Anhxtanh	123
- Oái ăm	124
- Để lộ ngực trang	125
- Tôn ông tôn đường	126
- Câu chuyện nỏ thần	127

- Anh cứ nói to lên	128
- Nhất bên trọng, nhất bên khinh	129
- Không phải nuôi chó	131
- Nam mô chuỳnh	132
- Sát sinh tội nặng lắm	134
- Còn gì bằng	135
- Có nhẽ đâu thế	135
- Không phải thịt lợn sề	137
- Chàng gốc nói chữ	138
- Mất chó	140
- Mật hiệu giảng bài	141
- Hẹn gặp tình địch	142
- Còn tệ hơn	143
- Dạy chó	144
- Bằng chứng hùng hồn	144
- Ân hận	145
- Mật như mật...	146
- Hay quá	147
- Kệ xác nó	148
- Của chúng ta	148
- Thuốc rất linh nghiệm	149
- Lòng hiếu thảo	150
- "Trả thù" cho con	151
- Anh lừa thổ thần đấy	152
- Nghĩ về cô nào	153

NHÀ XUẤT BẢN THỜI ĐẠI
B15 - Lô 2 - Mỹ Đình 1 - Hà Nội - Việt Nam
Tel: (04) 6287 2617 - (04) 6287 2348

301

Truyện Tiểu Lâm

Chịu trách nhiệm xuất bản

Vũ Văn Hợp

Biên tập : Nguyễn Thủy

Vẽ bìa : Minh thắng

Trình bày : Minh Tân

Sửa bản in : Minh Tân

LIÊN KẾT XUẤT BẢN
CÔNG TY TNHH VĂN HÓA MINH TÂN
NHÀ SÁCH MINH THẮNG
ĐỊA CHỈ : 808 ĐƯỜNG LÁNG - HÀ NỘI
ĐT: 043 999 7777 - FAX:046 266 1133
Email: nhasachminhthang@yahoo.com

In số Lượng 2.000 cuốn khổ 10 x 18 cm.
Tại C.ty Cổ phần In & TM Á Phi.
Giấy đăng ký xuất bản số : 41/QĐ-NXBTĐ
Quyết định xuất bản số: 106-2013/CXB/62-04/TĐ
In và nộp lưu chiểu năm 2013.

MỜI CÁC BẠN TÌM ĐỌC

Nhà sách Minh Thắng
808 ĐƯỜNG LẮNG - HÀ NỘI
ĐT: 043.7755620 - 043.9997777

301 TRUYỆN CƯỜI TIỂU LÂM

8 936040 589460

Giá: 18.000đ